

Oda Åsheim Hansen

Frivillig arbeid med dyr: Økt synlighet og rekruttering av frivillighet

Masteroppgave i Industriell Design

Veileder: Brita Fladvad Nielsen

Mai 2023

Oda Åsheim Hansen

Frivillig arbeid med dyr: Økt synlighet og rekruttering av frivillighet

Masteroppgave i Industriell Design
Veileder: Brita Fladvad Nielsen
Mai 2023

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for arkitektur og design
Institutt for design

Kunnskap for en bedre verden

Frivillig arbeid med dyr: Økt synlighet og rekruttering av frivillighet

Masteroppgave 2023
Industriell Design NTNU
Oda Åsheim Hansen

Sammendrag

Denne masteroppgaven har som mål å forbedre situasjonen for hjemløse dyr i Norge ved å undersøke utfordringene som aktive bidragsytere står overfor i sitt arbeid for å bedre dyrenes situasjon. Oppgaven tar utgangspunkt i Dyrebeskyttelsen Norges arbeid med omplassering av familiedyr, og fokuserer på behovene til de frivillige i organisasjonen.

Oppgaven benytter en tilnærming basert på tjenestedesign, med mål om å identifisere kritiske problemområder som frivillige i Dyrebeskyttelsen står overfor, og som hindrer dem i å best mulig ivareta dyrevelferd og arbeide for dyrene. Metodene som er blitt brukt inkluderer dybdeintervjuer, workshops, observasjon og spørreundersøkelser.

Oppgaven demonstrerer hvordan tjenestedesign kan taes i bruk i en ideell organisasjon, ved å ta ekstra hensyn til ressursbruk og økonomiske begrensninger.

Gjennom brukersentrert innsiktsinnhenting og konseptutvikling har oppgaven avdekket en utfordring knyttet til mangelen på frivillighet i lokalavdelingene til Dyrebeskyttelsen og behovet for å nå ut til flere potensielle frivillige. En foreslått løsning er å etablere en plattform som gir en allerede engasjert brukergruppe, nemlig studenter, muligheten til å bli kjent med Dyrebeskyttelsen og utforske mulighetene for frivillig arbeid hos organisasjonen. Da den foreslåtte løsningen vil være avhengig av og påvirke studenter, har det vært nødvendig å gjennomføre en behovsanalyse blant denne brukergruppen for å avdekke deres interesser og muligheter til å bidra. Her viser viktige funn at mange studenter opplever ensomhet, at studenter savner muligheten for å samhandle med dyr og at det er reell interesse blant studentene for den foreslåtte løsningen.

Som et resultat av tjenestedesigntilnærmingen, presenterer oppgaven en løsning som legger til rette for økt synlighet og rekruttering av frivillige blant studenter til Dyrebeskyttelsen. Samtidig vil studentene oppleve et styrket fellesskap og økte muligheter for å engasjere seg med dyr. Løsningen er en studentorganisasjon som har formål å drive frivillig arbeid med dyr i samarbeid med Dyrebeskyttelsen. Masteroppgaven viser at organisasjonen vil kunne ivareta både studentvelferd og dyrevelferd.

Ved å fokusere på disse funnene og presentere en konkret løsning, bidrar denne oppgaven til å adressere utfordringene knyttet til hjemløse dyr og fremme samarbeid mellom ideelle organisasjoner og studenter for å skape en positiv innvirkning på dyrevelferden i Norge.

Abstract

This master's thesis aims to improve the situation for homeless animals in Norway by examining the challenges faced by active contributors in their efforts to improve the animals' situation. The thesis is based on the work of Dyrebeskyttelsen Norge (the Norwegian Animal Protection) and focuses on the needs of the volunteers in the organization.

The thesis utilizes a service design approach with the objective of identifying critical problem areas faced by the volunteers in Dyrebeskyttelsen, which hinder their ability to effectively safeguard animal welfare and work for the animals. The methods employed include in-depth interviews, workshops, observations, and surveys.

The thesis demonstrates how service design can be applied to a non-profit organization, taking into consideration resource allocation and financial constraints.

Through user-centered insight gathering and concept development, the thesis has uncovered a challenge related to the lack of volunteerism in the local branches of Dyrebeskyttelsen and the need to reach out to more potential volunteers. A proposed solution is to establish a platform that provides an already engaged user group, namely students, the opportunity to become acquainted with Dyrebeskyttelsen and explore the possibilities of volunteering with the organization. Since the proposed solution relies on and impacts students, it has been necessary to conduct a needs analysis among this user group to uncover their interests and opportunities to contribute. Important findings reveal that many students experience loneliness, students miss the opportunity to interact with animals, and there is genuine interest among students in the proposed solution.

As a result of the service design approach, the thesis presents a solution that facilitates increased visibility and recruitment of student volunteers for Dyrebeskyttelsen. Simultaneously, students will experience a strengthened sense of community and enhanced opportunities to engage with animals. The solution is a student organization whose purpose is to engage in voluntary work with animals in collaboration with Dyrebeskyttelsen. The thesis demonstrates that the organization can effectively address both student welfare and animal welfare.

By focusing on these findings and presenting a concrete solution, this thesis contributes to addressing the challenges associated with homeless animals and promoting collaboration between nonprofit organizations and students to create a positive impact on animal welfare in Norway.

Masteroppgave for Oda Åsheim Hansen

Tittel: Effektivisering av adopsjonsprosessen av norske kjæledyr

Title in English: Increasing efficiency of the animal adoption process for Norwegian pets

Oppgaveteksten skal inneholde:

Bakgrunn og formål med oppgaven

Opgaven vil se på adopsjonsprosessen/omplussing av kjæledyr for Dyrebeskyttelsen. Dyrebeskyttelsen er en stor organisasjon, som har mange forskjellige lokalavdelinger rundt om i landet som driver med omplussing. Alle disse lokalavdelingene har forskjellige tilnæringer for omplussing, noen mer effektive enn andre. Alle lokalavdelingene har forbedringspotensialer når det gjelder oppholdstid for dyrene, da lang oppholdstid kan føre til økt risiko for fysisk sykdom, adferdsproblemer og trengsel, samt økte kostnader og bemanningsbehov.

Opgaven vil derfor fokusere på å effektivisere adopsjonsprosessen av kjæledyr, og muligheten for å få en felles metode, slik at prosessen kan bli lettere og mer oversiktlig for både organisasjonen, men også for folk som skaffer seg kjæledyret.

Det vil bli en relativt klassisk tjenstedesign-oppgave, hvor det vil bli samlet en del innsikt fra de forskjellige prosessene gjennom ulike tjeneste-design metoder. Videre vil det bli sett på mulighetsrommet for hva en løsning kan bli basert på innsikten.

Eventuelle samarbeidspartnere

- Dyrebeskyttelsen
- Pond.no (samarbeidspartner for en eventuell utvikling av løsningen)

Forventet tilnærming (metoder og/eller prosess)

- Tjenstedesign:
 - research (intervjuer, observasjon, spørreundersøkelser, lese forskning)
 - idegenerering
 - utvikling av løsning (iterering, brukertesting)

Forventede resultater og format

Resultatet og formatet vil baseres på hva slags innsikt jeg får under prosjektet. Trolig vil det kunne bli en digital tjeneste, men det er muligheter for andre type løsninger.

Opgaven utføres etter "Retningslinjer for masteroppgaver i Industriell design".

Hovedveileder:

Biveileder (hvis aktuelt):

Bedriftskontakt (hvis aktuelt):

Utleveringsdato: 9. januar 2023

Innleveringsfrist: 29. mai 2023

NTNU, Trondheim, (09.01.2023)

Navn

Brita Fladvad Nielsen

(signatur)

Sara Brinch

Instituttleder

FORORD

Dette prosjektet representerer mitt masterprosjekt i Industriell Design ved NTNU i Trondheim. Oppgaven tar utgangspunkt i tjenesten omplassering av dyr, og har som mål å bedre dyrevelferd gjennom økt synlighet og frivillighet for hjemløse dyr i Norge. Jeg har benyttet velkjente metoder innenfor tjenstedesign for å identifisere og beskrive de aktuelle tiltakene. Konteksten for oppgaven, å designe for en ideell organisasjon og altruisme, har likevel utfordret metodevalg, innsiktsarbeid og konseptualisering. Oppgaven gir derfor et bidrag til tjenstedesign ved å demonstrere hvordan rammeverket kan benyttes inn mot ikke-kommersiell og sterkt verdibasert aktivitet

Takk til veileder Brita Fladvad Nielsen for grundig og konstruktiv veiledning gjennom prosjektet.

Tusen takk til Lillian Auliff fra Dyrebeskyttelsen, som har gitt meg en spennende og givende oppgave, hvor jeg har fått spillerom til å utforske forske mange forskjellige vinklinger.

Tusen takk til klassekamerater som har diskutert prosjektet med meg underveis, og gitt meg gode innspill og idéer som har vært essensielle for prosjektet. Ikke minst, takk for fine år på studiet sammen.

Tusen takk til alle som har deltatt på intervjuer, samtaler, workshops og svart på undersøkelser, som har gitt verdifull innsikt og bidratt i utformingen av resultatet.

Til slutt takk til mamma, som har gitt meg nyttige tilbakemeldinger og støttet meg i oppgaveskrivingen.

Innholdsfortegnelse

INTRODUKSJON	8
Motivasjon	9
Problemstilling	10
METODE	12
Designprosess	14
Tjenstedesign	16
Co-design	17
Designerens rolle i en ideell organisasjon	18
Datainnsamling og bruk av tjenstedesignverktøy	20
BAKGRUNN	24
Litt om Dyrebeskyttelsen Norge	26
Litteraturstudie	28
Dyrets verdi i samfunnet	28
Hvorfor bryr vi oss om dyr?	31
Dyr og deres fordeler for oss	32
Dyreadferd	32
INNSIKTSFASE	34
Dyrebeskyttelsen: Styreledersamling	36
Refleksjon: Styreledersamling	39
Intervju av Dyrebeskyttelsen-frivillige	40
Refleksjon: ingen åpenbare smertepunkter	42
Intervju av folk som har adoptert katt via omplassering	44
Observasjon	46
Evaluering: retningsforandring 1	48
Spørreundersøkels: Kartlegging av dyrehold	50
Viktige svar fra spørreundersøkelsen	51
Intervju av katte-interesserte	52
Intervju av tidligere studenter som har vært fosterhjem	54
Evaluering: intervjuer	56
Samtale med oppdragsgiver: retningsforandring 2	58
Idégenerering	60
Oppsummering av innsikt	64
KONSEPTUTVIKLING	66
Studentfrivillighet	68
Motivasjoner studentfrivillighet	69
Studenter er ensomme	71
Tjenesteannonsering	72
Viktige svar fra spørreundersøkelsen	74
Evaluering: Tjenesteannonsering	76

Workshops med Dyrebeskyttelsen-frivillige	78
Workshop 1	79
Workshop 2	82
Evaluering: Workshops	84
Studentorganisasjon og Dyrebeskyttelsen sett i sammenheng	86
Gap-analyse: Dyrebeskyttelsen	88
Gap-analyse: Studenter	90
Samtale med Sit	94
Samtale med Amnesty NTNU	95
Stakeholderkart	96
KONSEPTFORSLAG 98	
Dyrebeskyttelsen x studentorganisasjon	100
Beskrivelse av organisasjonen	101
Roller	104
Scenarios	106
Scenario 1	106
Scenario 2	107
Scenario 3	107
Plan for organisasjonen: kortsiktig, mellomiktig, langsiktig	108
DISKUSJON	110
REFERANSER	114

Kapittel 1

INTRODUKSJON

Motivasjon

Jeg ville skrive en masteroppgave som ikke var spesielt kommersiell eller økonomisk motivert, da det nok er mange slike oppdrag i arbeidslivet som venter. Derfor vendte jeg meg til et tema som jeg personlig bryr meg en del om, nemlig dyrevelferd. Jeg har alltid hatt en fascinasjon for dyr, og er opptatt av dyrets velferd og verdi. Menneskets rolle i verden har blitt såpass dominerende at den påvirker alt av liv rundt oss, og det gir oss et ansvar til å ta vare på, og verne den verden vi i stor del har gjort krav på. Tematikken er også aktuell på høyt internasjonalt politisk nivå, eksemplifisert ved at FN i desember 2022 vedtok en historisk internasjonal avtale om å redde og bevare naturen. Avtalen har som mål å stoppe den menneskelige ødeleggelsen av naturen, og gjenopprette det som allerede har gått tapt (FN-sambandet, 2023).

Sosiale medier har vært en underliggende faktor i tankeprosessen for å starte denne masteroppgaven. Jeg har blitt eksponert for mye innhold som forteller rørende historier om ulike dyr med tragiske forhistorier som har blitt adoptert inn i kjærlige familier. Dette er ofte historier som begynner med at dyrevernsinstitusjoner fanger hjemløse dyr, sosialisere dem til å bli vant med mennesker, og til slutt adoptert. Bakgrunnen for disse historiene forteller noe om en situasjon hvor det foreligger hjemløshet blant dyr. I mange land, for eksempel i USA, er det mange hunder som blir satt på celler i store dyremotak. I sydlige land er det vanlig å se mange løskatter og løshunder i gatene.

Det å estimere hjemløshet blant familiedyr er en krevende oppgave. Mars Petcare er en internasjonal virksomhet som fokuserer på dyrerelaterte produkter, som er kjent for sin innsats for å fremme ansvarlig dyreeierskap og støtte dyrevelferdsinitiativer. De har har

opprettet “the State of Pet Homelessness Index”, som er en konsistent, metodisk mål på hjemløshet blant familiedyr. Indeksen er basert på ni land, hvor estimatet ligger på 220 millioner hjemløse hunder og katter i disse landene. (USA, Kina, India, Tyskland, Hellas, Mexico, Sør-Afrika, UK) (Mars Petcare, 2023).

Dette har fått meg til å tenke på hvorfor så mange dyr ender opp hjemløse, enten på gaten eller i omplasseringssituasjoner. Ble ansvaret for belastende for eierne? Ble det for dyrt? Passet ikke dyret inn i hverdagen, eller ble det for mye styr med ferier? Videre begynte jeg å tenke på om folk hadde andre holdninger til omplasseringsdyr, enn det å skaffe seg en kattunge eller en valp på finn. no. Uansett tenkte jeg at dette måtte være svært belastende, både for dyret men kanskje også for menneskene som måtte gi det opp.

Familiedyr har blitt domestisert i såpass lang tid, at de er avhengige av oss mennesker for å overleve (Dyrebeskyttelsen, 2023). Vi må erkjenne at denne avhengigheten er en konsekvens av oss, og ta ansvar for å skape et samfunn som verdsetter og respekterer dyrs liv og velvære.

Derfor ønsket jeg i starten av oppgaven at masteren min skulle handle om omplassering av familiedyr, og for å se på prosessene for dette i Norge. Hvilke praksiser som finnes for omplassering, og hvilke holdninger folk har til omplasseringsdyr. Dette er et tema hvor jeg ser potensial for anvendelse av designkompetanse, der en designprosess med grundig innsiktsarbeid kan resultere i meningsfulle gevinster. Jeg henvendte meg til flere aktører som viste interesse for at jeg kunne se på problemstillingen sammen med dem - blant annet Dyrebeskyttelsen, som var åpen for et samarbeid.

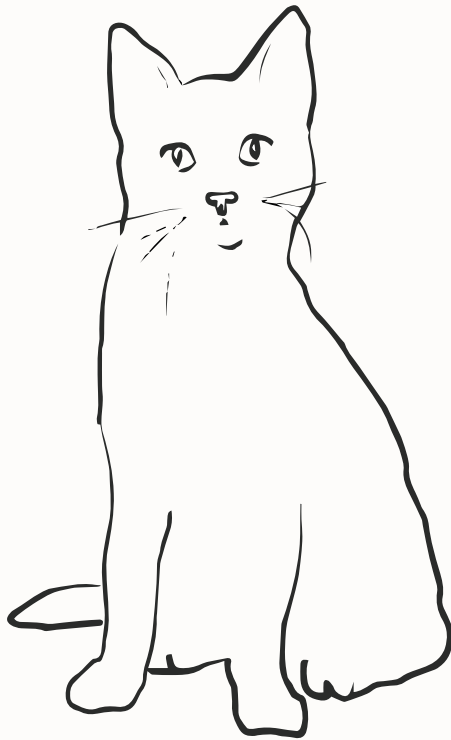
Problemstilling

Oppgaven vil i stor grad ha et fokus på katter, da dette er vist til å ha et større hjemløse-problematikk enn andre familiedyr i Norge, men forhåpentligvis vil oppgaven kunne relatere seg til alle typer hjemløse dyr som skulle trenge nye hjem.

Norge er et av få land som per i dag ikke har innført tiltak for å begrense antall hjemløse katter, for eksempel gjennom ID-merking og pålagt kastrering. Hver sommer er det nyhetsoppslag om dumping av familiedyr og sprengt kapasitet i dyrevernmottakene (Bø, 2022). Dette har også blitt et økt problem etter korona-pandemien, hvor veterinærer opplever økt etterspørsel om å avlive friske dyr (Villaobos, 2021). I 2009 tok Dyrebeskyttelsen hånd om ca 3000 hjemløse dyr. I 2021 var dette tallet doblet, og det forventes at disse tallene vil øke (Dyrebeskyttelsen, 2023).

Dette blir en designoppgave som vil ta i bruk metoder innenfor tjenstedesign til å utforske mulighetsrommet innenfor denne problematikken. Det vil bli undersøkt hvilke behov både frivillige hos Dyrebeskyttelsens interne virksomhet har knyttet til veksten i antall dyr, samt hvilke behov andre potensielle interessenter problemstillingen har, for å videre foreslå en løsning som kan møte disse behovene.

I begynnelsen av oppgaven var fokuset rettet mot Dyrebeskyttelsens omplasseringsprosesser og muligheten for å effektivisere disse, for å redusere tiden dyrene må være på dyremottaket. Underveis har oppgaven skiftet vinkling to ganger, hvor fokuset har blitt rettet mot synligheten for omplasseringsmuligheter til slutt hvordan man kan øke frivilligheten til dyrevernsorganisasjoner som Dyrebeskyttelsen Norge. Dette har vært et naturlig resultat av innsikten jeg har gjort underveis, hvor jeg har oppdaget et større potensial for sluttresultatet og ønsket effekt av oppgaven i de retningene jeg har valgt å følge. Disse vinklingsendringene hadde dog ikke skjedd uten at jeg innhentet meg innsikten til å begynne med, og jeg ser fremdeles på den tidligere innsikten som en verdifull del av designprosessen.

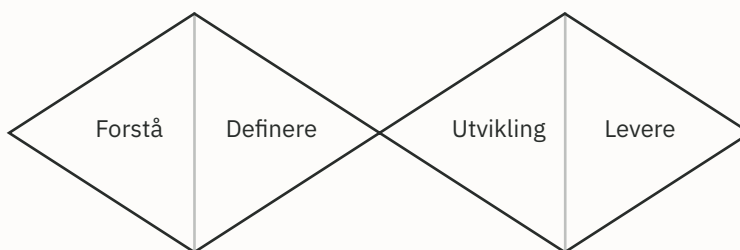
Kapittel 2

METODE

Dette kapitlet vil beskrive min designprosess, den valgte metoden tjenstedesign og en begrunnelse for dette valget. Videre vil det bli gitt en beskrivelse av hvordan tjenstedesign har blitt anvendt i masteroppgaven og tilslutt en drøfting om designerens rolle hos en ideell organisasjon

Designprosess

Prosessen har blitt gjort etter Double Diamond-modellen. Dette er en modell som beskriver en designprosess i fire faser: forstå, definere, utvikle og levere (DOGA, u.d.). Den blir representert som to diamanter etter hverandre, for å illustrere hvordan designprosessen begynner med å være åpen og utforskende, som deretter defineres og lukkes.

Figur 1: Double Diamond

På DOGA (Design og arkitektur Norge) sine nettsider forklares de forskjellige fasene på følgende måte (DOGA, u.d.):

Forstå

Den initielle utforskningsfasen, hvor innsikt og inspirasjon samles. Denne fasen begynner med å identifisere problemet, muligheten eller behovet som skal adresseres.

Definere

Her blir mengder av idéer og funn analysert og redusert ned til problemstillinger. Denne fasen skal resultere i en felles problemforståelse, slik at løsningen vil basere seg på reelle behov.

Utvikling

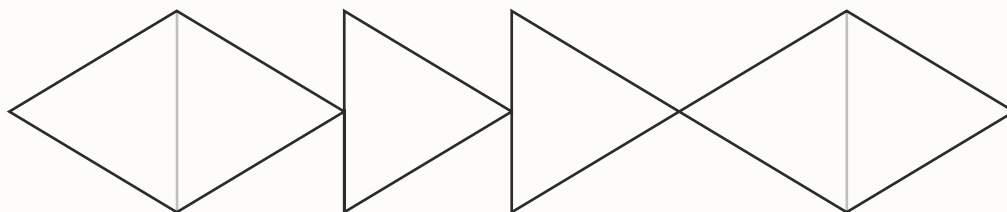
I denne fasen vil idéer bli videreutviklet og testet på brukerne. Målet for denne fasen, er å utvikle en løsning som er klar for endelig implementasjon.

Leverere

I denne fasen ferdigstilles produktet, og lanseres.

Opgavens designprosess

Ettersom min prosess har skiftet vinkling to ganger, kan prosessen min visualiseres slik:

Figur 2: Min prosess

Dette, ettersom prosessen begynte med en forstå-del, som videre snevret seg inn til en problemstilling. Etter dette, skiftet jeg problemstillingen to ganger, men kunne fortsatt bruke den samme innsikten fra forstå-delen. Prosessen vil dukke opp i oppgaven underveis, for å illustrere hvor langt jeg har kommet i prosessen.

Tjenstedesign

Denne masteroppgaven har blitt gjennomført med en tilnærming basert på tjenstedesign. Dette er på grunn av at tematikken innehar en viss kompleksitet som involverer mange interessenter og ulike perspektiver, og tjenstedesign-metodologi er ansett for å lette forståelsen av en kompleks situasjon, for å identifisere muligheter for forbedring eller innovasjon.

Tjenstedesignmetodikk har fokus på det å løse det riktige problemet, ved å ramme inn situasjonen på den riktige måten (Stickdorn et al., 2016, s.13/14), gjennom å se på hvordan tjenesten er strukturert gjennom digitale overflater, fysiske miljøer og visuell kommunikasjon. (AHO, n.d). Det er like viktig å identifisere problemer, som å finne løsninger. Da det ikke er klart hvor problemene i en situasjon ligger, er tjenstedesign effektivt for å kartlegge visse situasjoner, og belyse konkret hvilke utfordringer disse situasjonene kan ha.

Tjenstedesignmetodikk er en relativt ny designretning, som har vokst frem siden 1980-tallet. En av definisjonene av tjenstedesign kan forklares ved hjelp av CFO av Danish Design Center, Christian Bason;

“Service design is the creative process of gathering insights about people’s experiences and behaviors, generating new ideas, testing these ideas to come up with those solutions to create new value for people and organizations.”

- Christian Bason (Marc Fonteijn, 0:08)

For en daglig praktiserende designer, handler disiplinen stort sett om å bruke forskjellige verktøy, metoder og tilnærminger for å lage løsninger som balanserer behovene til de ulike interessentene i tjenesten (Han, 2010, s.15). Disiplinen involverer det å iterere gjennom en kreativ utforskningsprosess (studere erfaringene og behovene til aktørene involvert), ideasjon (generere potensielle utløp for tjenesten), prototyping (representasjon av den nye tjenesten og teste den med brukerne), og endelig implementasjon av tjenesten (Patrício et al., 2018).

Co-design

En viktig verdi innenfor tjenestedesign er brukersentrering. I de siste årene har co-design blitt mer og mer populært i mange selskaper og organisasjoner (Binder et al., 2008). Co-design refererer til den kollektive kreativiteten som oppstår når et mangfoldig sett av aktører setter seg sammen for å samarbeide med utviklingen av et prosjekt (Sanders & Stappers, 2008). Det er antatt at denne kombinasjonen av forskjellige perspektiver en får er nødvendig for å forstå behovene til de som skal bruke tjenesten, men også de som skal utvikle den (Steen et al., 2011).

Det er mange aspekter ved brukerinvolvering som har vist seg å være fordelaktig. Damodaran (1996) summerer opp fem fordeler basert på studier av brukerinvolvering i systemdesign:

- Forbedret kvalitet av systemet, som baseres på mer nøyaktige brukerbehov
- Unngå at dyre systemer ikke blir brukt
- Høyere nivå av aksept for systemet
- Brukeren har en bedre forståelse av systemet, og bruker det derfor mer effektivt
- Økt involvering i beslutningstaking innad i teamet

Designerens rolle i en ideell organisasjon

Dyrebeskyttelsen er en ideell organisasjon, da dette er en organisasjon som er avhengig av frivillighet og donasjoner. Alle lokalavdelingene er drevet av folk som arbeider frivillig og ulønnet, med unntak av noen nøkkelpersoner som driver lønnet arbeid.

Tjenstedesignmetodikk er et begrep som ofte blir nevnt i sammenheng med konkurransefortrinn og innovasjon, noe som ikke er høyt prioritert hos ideelle organisasjoner, hvor penger, tid og ressurser må prioriteres med omhu. Det finnes mange eksempler på hvordan tjenstedesign kan hjelpe organisasjoner med å nå økonomiske og sosiale mål, men det er lite eksempler på hvordan dette kan gjøres for ideelle organisasjoner.

I korte trekk kan det beskrives fire hovedgrunner til hvorfor organisasjoner tar i bruk designaktivitet, som illustrert i figur 3 på neste side (Nusem et al., 2017). Målsettingen til bruk av design differansierer langs de to aksene, hvor design enten brukes for tjeneste- eller produktutvikling eller for å utvikle forretningsstrategi. Målsettingen vil enten være økonomisk motivert, eller motivert av å nå sosialøkonomiske utfall.

Denne oppgaven vil begrenses til ”Sosial-sentrert design”-kvadranten, som kjennetegnes av tilfeller der organisasjoner bruker design til å nå sosiale utfall gjennom en tjeneste eller et produkt. Innenfor denne problemstillingen, vil målsettingen være å øke bevisstheten om situasjonen blant hjemløse dyr i Norge, og dermed øke motivasjonen for å avhjelpe denne situasjonen gjennom en foreslått tjeneste. Tjenesten blir presentert som et resultat av tjenstedesignprosessen.

Oppgaven vil ha indirekte påvirkning mot ”Design for det felles beste”-kvadranten. Økt bevissthet rundt problematikken kan føre til økt oppmerksomhet om flere intervensjoner innenfor denne kvadranten, for eksempel gjennom diplomatiske påvirkning.

En utfordring med oppgaven er å ikke kunne ha lik handlingsfrihet som i et økonomisk-motivert prosjekt. I kommersielle prosjekter er det ofte mer penger og ressurser tilknyttet en implementering av en foreslått løsning, derav mer spillerom til å foreslå løsninger som krever mye utvikling og ressursbruk (for eksempel det å foreslå et design for en digital tjeneste, krever at en må betale et utviklerteam til å implementere løsningen). Dette er noe jeg har hatt i bakhodet underveis i prosessen med oppgaven, og prøvd å bidra med noe som er realistisk å gjennomføre innenfor de satte rammene, etter endt prosjekt.

Design for produkt- eller tjenesteutvikling

Løsning-sentrert design

Design brukes for å løse et problem i praksis gjennom et produkt eller en tjeneste

Sosial-sentrert design

Design brukes for å nå sosialøkonomiske utfall gjennom en tjeneste eller et produkt.

Fokus på

Fokus på sosiale

Design for konkurranse

Design blir integrert i en organisasjon for å drive innovasjon på en strategi eller på en forretningsmodell for å nå et konkurransefortrinn

Design for det felles gode

Design brukes til å drive strategi på en forretningsmodell eller på politikkutformingsnivå med formål om å oppnå sosiale resultater.

Design for forretningsutvikling

Figur 2: Designmatrise

Datainnsamling og bruk av tjenstedesignverktøy

Datainnsamlingen til masteroppgaven har blitt gjennomført gjennom ulike tjenstedesignverktøy, hvor mange er inspirert fra metodebiblioteket fra boken "This is Service Design Doing." (Stickdorn et al., u.d.). Videre vil jeg presentere hvordan disse tjenstedesignverktøyene har blitt brukt i de forskjellige fasene av prosjektet til å samle inn data og presentere resultater.

Bakgrunn & introduksjon

Innledende research

I denne masteroppgaven blir innledende research representert i de tidligste fasene av prosjektet, gjennom innledende samtaler med eventuelle oppdragsgivere, litteraturstudiet, og kartlegging av problemet av hjemløse dyr i Norge.

Nøkkelfunn

Jeg har samlet inn de viktigste funn og poeng fra bakgrunnsdelen, som jeg tok med meg videre til senere faser.

Innsikt

Semistrukturerte dybdeintervjuer

Jeg har hatt dybdeintervjuer med relevante interessenter, som dyrebeskyttelsen-frivillige som jobber på lokalavdelingene, folk som har hatt erfaring med omplasseringsdyr, og folk som er interessert i dyr og dyrehold.

Hvem	Antall
Dyrebeskyttelsen-frivillige	8
Folk som har adoptert	3
Folk som liker katter	3
Studenter som har vært fosterhjem	2

Ikke-deltagende observasjon

Jeg har vært tilstede på dyremottaket i Sør-Trøndelag, og observert en kontekst hvor folk kommer på besøk til dette Dyremottaket og adopterer katter herfra.

Hvem	Antall
Folk på besøk	5
Dyrebeskyttelsen-frivillig	1
Estimert antall katter	10

Spørreundersøkelse

Jeg har sendt ut en spørreundersøkelse for å kartlegge holdninger og oppfatninger om dyrehold og omplassering i Norge. Totalt antall respondenter: 83.

Nøkkelfunn

Jeg har samlet inn de viktigste funnene og poeng fra innsiktsfasen, sammenlignet dem med funn fra bakgrunnsdelen, og tatt det med videre inn i senere faser.

Konseptutvikling

Tjenesteannonsering

Tjenesteannonsering ble utført for for å undersøke interessen for et potensielt løsningskonsept for oppgaven min, ved å se på svar som kom fra spørreundersøkelsen som hørte til.

Spørreundersøkelse

Jeg har sendt ut en spørreundersøkelse for å kartlegge interesse og etterspørsel etter konseptet, samt hva respondentene ønsket ut av konseptet. Totalt antall respondenter: 33.

Workshops

I dette prosjektet har det blitt gjennomført to workshops med frivillige fra Dyrebeskyttelsen under konseptutviklingsfasen, for å få deltakerne til å være med på å forme og gi tilbakemeldinger på konseptet-forslaget.

Hvem	Antall
Dyrebeskyttelsen-frivillige fra 3 ulike avdelinger	3
Dyrebeskyttelsen-frivillige fra avdelingen i Sør-Trøndelag	6

Semistrukturerte intervjuer

Jeg har hatt intervjuer med to aktører som hadde innspill på strukturen til konseptet. Den ene (Sit) fordi de kan ha påvirkning på det endelige konseptet, og den andre for å få innspill på oppsettet til konseptet.

Hvem	Antall
Ansatt i Studentskipnaden Trondheim	1
Frivillig i idell organisasjon - Amnesty NTNU	1

Stakeholder-kartlegging

I denne oppgaven har stakeholderkartlegging blitt brukt i konseptutviklingsfasen for å kartlegge de interessentene som vil påvirke og bli påvirket av konseptet, og hvilke behov og insentiver de har.

Nøkkelfunn

Jeg har samlet inn de viktigste funnene og poeng fra konseptutviklingen, sammenlignet dem med de to tidligere fasene, og tatt de med videre inn i konseptforslaget.

Konseptforslag

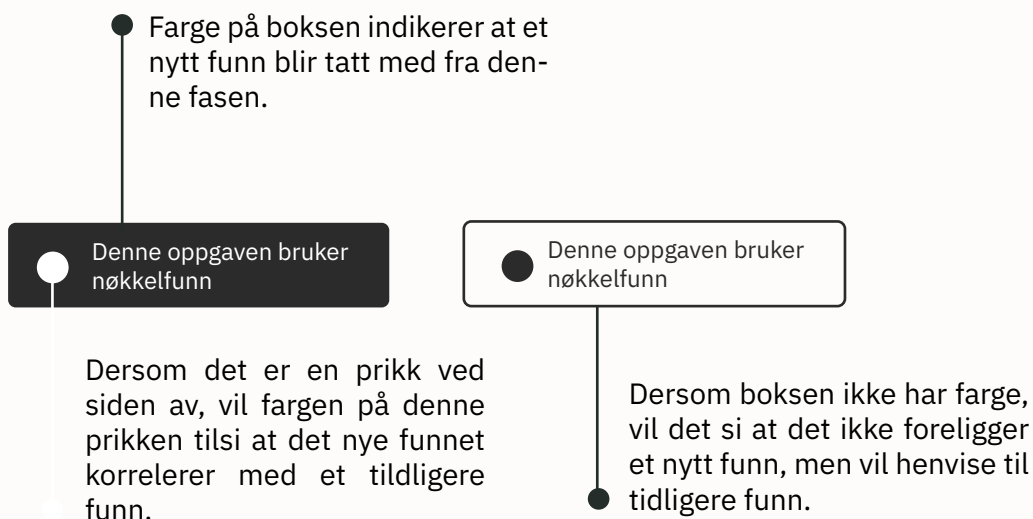
Scenario

I denne oppgaven har jeg brukt scenarios til å illustrere hvordan konseptet påvirker ulike interessenter i ulike kontekster. Dette er for å understreke og virkelighetsgjøre hvilken effekt konseptet kan ha.

I denne oppgaven har jeg aktivt samlet viktige nøkkelfunn fra ulike faser av prosjektet. Disse nøkkelfunnene er avgjørende og blir brukt som grunnlag i de påfølgende fasene av prosessen, og de blir sammenlignet med tidligere funn i prosessen.

Disse funnene fungerer som en oppsummering av allerede beskrevne funn i teksten og tilfører ingen ny informasjon. Formålet med disse funnene er å tydelig illustrere sammenhengen mellom nye og tidligere funn. Dette bidrar til å understreke viktigheten av bestemte punkter og støtte opp under at valg og tilnærminger som er gjort i oppgaven, er basert på faktisk innsikt. Se vedlegg for kartlegging av disse funnene.

Nøkkelfunnene kan leses slik:

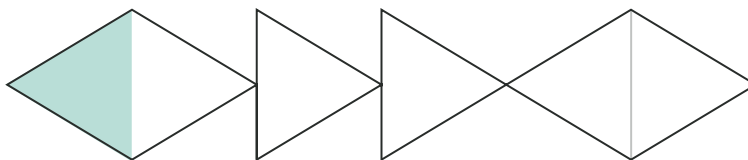
Funnene vil kun vise til en korrelasjon med informasjon, og ikke nødvendigvis eksplisitt gjentakelse.

Visualiseringen av funnene tar desverre ikke hensyn til fargeblindhet, men kan vise til antallet, derav viktigheten, av dette funnet.

Kapittel 3

BAKGRUNN

Bakgrunnskapitlet vil gi en innføring i relevante temaer knyttet til dyreverntematikk. Kapitlet vil gi en kort beskrivelse av Dyrebeskyttelsen og deres arbeid, samt en litteraturstudie som har som mål å belyse viktigheten av dyrevernsinstitusjoner, hva dyrevelferd innebærer, dyrenes posisjon i samfunnet og menneskers relasjon til dem.

Figur 2: Min prosess

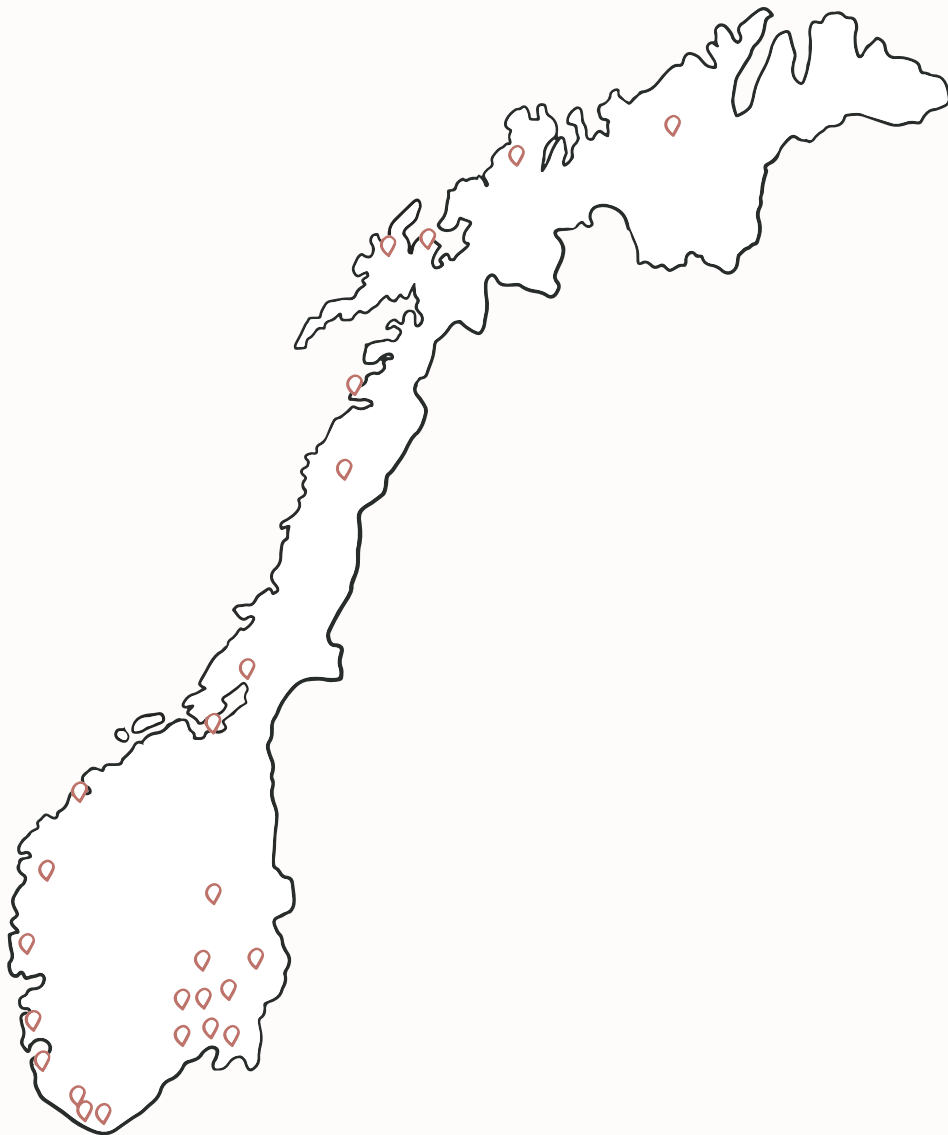
Litt om Dyrebeskyttelsen Norge

Dyrebeskyttelsen er en landsdekkende dyrevelferdsorganisasjon, som jobber med å kjempe for dyrs rettigheter i Norge. Dette gjør de blant annet gjennom holdningskampanjer i media, og diplomatisk påvirkning av politikk. Hjemløse dyr er en av Dyrebeskyttelsens fanesaker, og organisasjonen har 25 lokalavdelinger spredt over hele landet, hvor de tar inn hjemløse dyr og jobber med omplassering av disse. Omtrent 90% av disse dyrene er katter (Dyrebeskyttelsen, 2023).

Dyrebeskyttelsen drives i høyest grad av frivillige (med unntak av noen nøkkelansatte), og er avhengig av donasjoner og støtteordninger for at det skal gå rundt. De nesten 3200 frivillige, både på dyremottakene og fosterhjemmene, utgjør fundamentet for organisasjonens operative virksomhet. Oppgaver de frivillige gjør varierer til alt fra å fange dyr på villspor, drifte dyremottak, sosialisere dyr med adferdsproblemer og sørge for at dyrene får den veterinære hjelpen de trenger.

Det at mange frivillige opererer som fosterhjem, vil si at de har dyr hjemme hos seg i en periode frem til dyret enten får plass på dyremottaket, eller til noen vil adoptere det. Her dekker Dyrebeskyttelsen alt av utgifter dyret skulle trenge, og de blir levert tilbake til Dyrebeskyttelsen dersom det ikke skulle være mulig å ha dem lenger.

Det finnes også medlemsordninger, hvor en kan støtte Dyrebeskyttelsen økonomisk gjennom en medlemskontingent - en fast sum i året.

Figur 4:
Dyrebeskyttelsens lokalavedlinger

Litteraturstudie

Dyremottak spiller en avgjørende rolle i samfunnet ved å kontinuerlig jobbe med å gjenforene kjæledyr med eierne sine og finne nye hjem til dyr som ikke har permanente hjem. I vestlige land har visse former for dyremottak eksistert siden midten av 1800-tallet, og har siden endret seg mye for de forskjellige aktørene; dyrene, dyreeiere, lokalsamfunn og organisasjonene som binder disse sammen (Horecka & Neal, 2022). I de siste to tiårene har det oppstått et kulturelt skifte som omhandler dyrevelferd, som har blitt et tema som får stadig mer oppmerksomhet, ressurser og ettersyn enn tidligere tiår (Hewson, 2003).

I Norge blir dyrevelferd forvaltet gjennom lovverket og “dyrevelferdsloven” av 2009, som har som formål å fremme god dyrevelferd og respekt for dyr. Myndighetene har som oppgave å sørge for at de som eier, holder, og transporterer dyr skal følge denne loven, hvorav Mattilsynet har hovedansvar for dette (Gezelius & Veggeland, 2022, s. 9). Dersom dyreeier bryter loven, og ikke håndterer dyrene på en god nok måte, har Mattilsynet rett og plikt til å gripe inn - og kan ta dyrene i forvaring, omplassere eller avlive dem om nødvendig (Mattilsynet, 2023). I mange tilfeller leverer Mattilsynet dyr til Dyrebeskyttelsen for videre omplassering.

Dyrets verdi i samfunnet

Faget dyrevelferd er et relativt ungt fag, som har utviklet seg i takt med moderne vitenskap. Før ca. 1990 var dyrevelferd sett på som det samme som dyrehelse. Som beskrevet av Broom & Fraser, ble etologi (læren om dyrs adferd) innført i biologi-relaterte fag mellom 80- og 90-tallet (2015, som referert i Nafstad & Tolo, 2022, s. 68) Dette fører til en mer helhetlig og kompleks forståelse av dyr og deres behov, som involverer diverse fagdisipliner som fysiologi, evolusjon, veterinærmedisin - i tillegg til at jus og andre samfunnsfagsdisipliner melder seg på i

diskusjonen om dyrevelferd (Nafstad & Tolo, 2022, s. 68). Dette gjør at definisjonen på begrepet stadig blir reformulert, for å speile samfunnets syn på hva dyrevelferd faktisk innebærer.

Definisjon(er) på Dyrevelferd

John Websters fem friheter (Frihet fra: sult og tørst, fysisk ubehag, smerte og sykdom, angst og frykt, og frihet til: å utøve naturlig adferd) (Webster, 2016) siteres ofte under diskusjoner om dyrevelferd i samfunnsdebatter og media. Imidlertid regnes disse som utdaterte i dag, da de i størst grad fokuserer på fraværet av negative forhold, mens det i de siste årene er blitt lagt større verdi i adferdsbaserte faktorer som tilrettelegger for dyrets velvære, som for eksempel lek og tilgang til naturlig miljø for dyret (Nafstad & Tolo, 2022, s. 69).

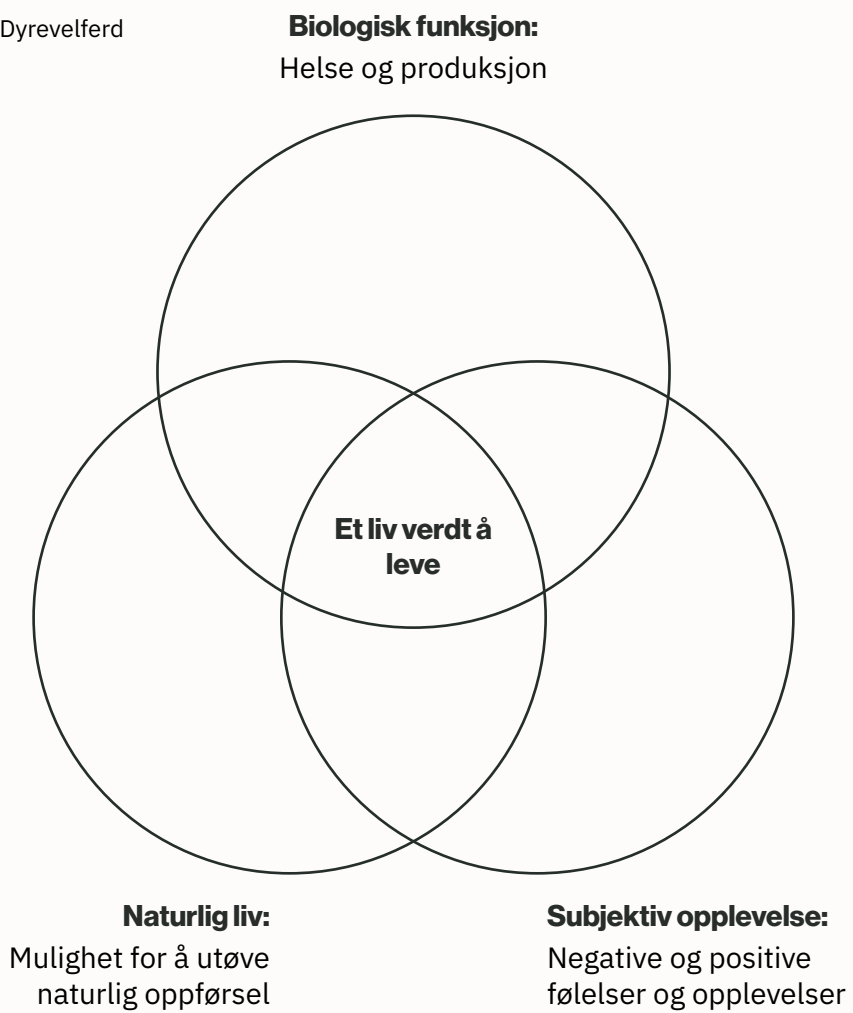
Det er stor enighet om at dyrs velferd avhenger av tre dimensjoner: biologisk funksjon, naturlig liv og dyrets subjektive opplevelse (se figur 5 på neste side), hvor god dyrevelferd innebærer at dyret får oppfylt kritiske behov innenfor hver av dimensjonene (Hewson, 2003; Nafstad & Tolo, 2022, s. 69).

Dimensjonene omfatter både positive og negative forhold. Dyr som lever naturlig opplever gjerne sykdom, tørke, kulde, og rovdyrangrep, men vil til gjengjeld bli høyt stimulert uten begrensninger mot å utøve sin naturlige oppførsel - som er en begrensning dyr kan ha dersom de blir holdt inne i innrammede områder (som hus, bås eller bur), eller få for lite fysisk aktivitet.

Innen kattehold og kattevelvelferd, har det eksempelvis vært mange diskusjoner om hvorvidt det er etisk riktig å ha inne katt. Det er tryggere for katten å være inne, da den er skjermet for trafikulykker (Rochlitz, 2004), uønsket graviditet, og eksponering for sykdommer (Yeates & Yates, 2017) - til gjengjeld innekatte er ofte assosiert med fedme

(Wall et al., 2019) og atferdsproblemer (Sandøe et al., 2017), da plassbegrensningen og skjermingen fra utendørs natur kan føre til mangel på mosjon og stimuli.

Figur 5:
Illustrasjon av Dyrevelferd

Kattens status

Dyrebeskyttelsen jobber aktivt for å heve kattens status i Norge, mye gjennom holdningsendrende arbeid. Adopsjonsgebyr benyttes hos katter som skal bli adoptert fra dem, fordi det skal symbolisere at det å skaffe katt ikke er gratis (i tillegg til at det dekker kastrering, ID-merking og vaksinerings). Som beskrevet på Dyrebeskyttelsens nettsider, skal dette bidra til å redusere en “bruk-og-kast-mentalitet” (Dyrebeskyttelsen, 2023). Det at noe blir gitt bort gratis, kan bidra til at noe blir tatt for gitt - det samme gjelder dyr. Som følge av den lave statusen, og manglende kastrering og ID-merking av kattene, hoper det seg opp mengder av hjemløse katter i såkalte kolonier, som igjen formerer seg og øker bestanddelen av flere hjemløse katter. Disse er ofte ikke vant med mennesker, og krever mye sosialisering og arbeid før de eventuelt blir adoptert. Som beskrevet tidligere, er ikke Norge et gunstig land for et dyr å bo ute i hele året, hvor det kan være mange kalde og magre vintre for dyr ute. Slik skjer sjelden med hunder i Norge, noe som tyder på at hunder som familiedyr har høyere status enn det katter har.

Adferdsproblemer har blitt rapportert som hovedgrunnen til såkalt mislykkede adopsjoner (tilfeller der et dyr blir adoptert, men ved en senere anledning levert tilbake til dyremottaket) for hunder (Hawes et. al, 2020). For katter viser det seg at eier-relaterte grunner (f.eks flytting), som er den største grunnen til å levere katten tilbake. Dette indikerer at det er en lavere terskel for at folk kvitter seg med katter sammenlignet med hunder, som igjen speiler kattens lavere status i samfunnet.

Statusen og det manglende initiativet på å kastre, ID-merke og chippe katter er noen av de mest åpenbare grunnene vi har, til at Norge sliter med mange hjemløse katter.

Hvorfor bryr vi oss om dyr?

Domestisering og sosialisering av dyr har vært en ko-evolusjonær prosess som har innebært gjensidig nytte for begge parter. Spesielt hunder og katter har hatt en slags symbiose med mennesket, hvor dyret har fått tak over hodet, mat og beskyttelse fra mennesket, og til gjengjeld vært gode jegere og gjeterne (Walsh, 2009). De har blitt sett på som undersåtter av mennesket, men gradvis blitt satt mer pris på som kompanjonger, og ikke bare nytte dyr.

Menneske-dyr-relasjonen

Relasjonen folk har til dyret sitt, sier noe om hvor langt folk er villig til å strekke seg for det. I det siste tiåret, har pengebruken på familiedyr doblet (Walsh, 2009). Dette innebærer veterinærkostnader, leker, spesielle typer mat, og luksuriøse tjenester som spa og akupunktur.

På samme måte som at mennesker knytter sterke bånd med andre mennesker, kan dette også skje med mennesker og dyr. Sosial støtte kan beskrives som informasjon som får en til å tro at de er elsket, anerkjent, og tilhører et nettverk av gjensidig forpliktelse. På mange måter, kan familiedyr oppfylle disse kravene. Eksempelvis oppfattes dyr gjerne som ikke-dømmende, ikke-kritiske, og til stede i vanskelige tider (Wells, 2009).

Dyr har blitt mer og mer viktig i livene til folk. Ifølge en amerikansk studie (APPMA National Pet Owners Survey), har 95% av dyreeiere svart at de anser dyret sitt som en venn, og 87% anser dyret som en del av familien (2007-2008, som referert i Walsh, 2009). 87% inkluderer dyret i høytidsfeiringer, 65% synger eller danser for dyret sitt, 52% tilbereder spesielle måltider for dyret, 53% tar fri fra jobb for å passe på et sykt dyr.

Utseende

Diverse studier og litteratur om menneskets holdning til dyr viser at menneskers holdning til dyr som er likner mennesker er foretrukket og vekker mer positiv affeksjon, og høyere bekymring i forhold til velferd (Gunnthorsdottir, 2001; Tisdell et al., 2006). Utseende, inkludert estetiske kvaliteter som farge, er vist til å være en fremtredende faktor når det gjelder menneskers holdning til dyret (Stokes, 2007). Eksempelvis har varme farger på dyrets utseende vist seg å være mer foretrukne av mennesker. Dette er noe som har blitt bekreftet i senere samtaler med Dyrebeskyttelsen-frivillige. Flere ganger har det blitt nevnt at det er vanskelig å få adoptert bort svarte og hvite katter, da disse som oftest blir værende på dyremottaket eller fosterhjemmene lengst.

Pleie rolle

“Søthet” er et begrep som ofte blir nevnt i relasjon til ungdommelighet eller barndom, og er et sett med fysiske attributter som vekker en mekanisme for omsorg og affekt hos mennesker (Borgi & Cirulli, 2016). Dette er noe som kan forklare hvorfor folk gjerne ønsker seg en kattunge eller en valp, fremfor å skaffe seg et voksent dyr gjennom omplasing.

Båndet mellom eiere og deres familiedyr, deler signifikante likheter til relasjonen mellom menneske-foreldre og deres barn. Dette inkluderer; avhengighet, en søken etter nærhet, omsorg, følelsen av kjærlighet - som sikrer barnet eller dyret trygghet, komfort, beskyttelse og overlevelse (Borgi & Cirulli, 2016). Det at noen eller noe er avhengig av deg, gir oss mennesker en følelse av viktighet og mening (Helsenorge, 2022).

Dyr og deres fordeler for oss

Det å ha dyr har vist seg å ha store helsefordeler for mennesker. Studier har rapportert at dette inkluderer økt overlevelseshastighet etter et hjerteinfarkt (Friedman et al., 1980), færre besøk til legen (Headey, 1999), og lavere nivåer av angst, ensomhet og depresjon (Folse et al., 1994; Garrity et al., 1989). Særlig hos isolerte og sårbare individer, som for eksempel eldre voksne som har opplevd tap av en kjær, har det å eie dyr blitt assosiert med mindre depresjon og ensomhet (Garrity et al., 1989).

Dette gjelder også kortvarige menneske-dyr-interaksjoner. Det å klappe et dyr, har bevist å senke blodtrykket og/eller hjerterefrekvens til både personen (Shiloh et al., 2003) og til dyret selv (Grossberg & Vormbrock, 1988; Feh & de Mazières, 1993). Kun tilstedeværelsen av et familiedyr har vist seg å være fordelaktig for mennesker, ved at det reduserer stressnivåer og stressrespons hos mennesker som er utsatt for stressende situasjoner (Wells, 2009; Allen et al., 2018). Det har til og med blitt rapportert at tilstedeværelsen av en katt eller en hund, har resultert i lavere nivåer av hjerterefrekvens og blodtrykk sammenlignet med tilstedeværelsen av en venn eller en ektefelle (Allen et al., 2002).

Dyr har også en evne til å fasilitere sosiale interaksjoner mellom mennesker. Eksempelvis vil det å gå ute med en hund resultere i et signifikant antall flere interaksjoner med fremmede, enn det å gå alene. På mange måter kan dyr fungere som en sosial katalysator for mennesker, hvor atferdsmønstrene deres kan generere sosiale responser for menneskene rundt (Wells, 2009).

Dyreatferd

Adferdsproblemer hos dyr er kanskje det mest utfordrende og komplekse temaet innenfor omplassering av dyr, og det er mange etiske dilemmaer som må vurderes - som det å omplassere dyr med kjente adferdsproblemer eller å avlive dem på grunn av disse problemene. Uansett er behovet for å forstå og forbedre dyrs adferd betydelig for å forbedre livskvaliteten til både dyret og eventuelle omsorgspersoner, i tillegg til at det øker sjansen for at de blir værende i omplasseringshjemmet og ikke levert tilbake til dyremottaket (Horecka & Neal, 2022).

Et nøkkelelement i om dyr med adferdsproblemer lykkes i adopsjon, handler ikke kun om reduksjon av problemene, men hvorvidt omsorgspersonen kan tilby dyret omgivelsene og miljøet det trenger for å forbedre adferden på permanent basis (Horecka & Neal, 2022). Det er ofte essensielt med oppfølging for å sørge for kontinuerlig fremgang, samt god matching av omplasseringshjemmet og dyret.

Hos Dyrebeskyttelsen og andre dyrevernonorganisasjoner brukes det mye tid på at sky og adferdsplagede dyr skal bli sosialisert og klare for å komme til permanente hjem. Både på dyremottakene og i fosterhjemmene, er det mange frivillige som jobber med å sosialisere og interagerer med katter, som eksempelvis har levd ute hele livet uten menneskelig kontakt. Noen ganger lykkes de med dette, andre tilfeller kan dyret være såpass krevende at det må være en oppgave de nye forsørgerne er innforstått med, eller i verste fall at katten må avlives.

Nøkkelfunn: litteraturstudie

Et bra liv er et liv en balanse mellom naturlig liv, biologisk funksjon og dyrets subjektive følelser

Dyr senker følelser av angst for mennesker

Mennesker favoriserer dyr basert på utseende

Dyr senker følelser av stress i stressende situasjoner

Katter har lav status i Norge

Dyr øker sosiale interaksjoner for mennesker

Dyr kan få mennesker til å føle seg meningsfulle

Det er viktig at dyret og eieren er en god match

Dyr gir mennesker sosial støtte

Det er viktig å fikse adferdsplager hos dyr

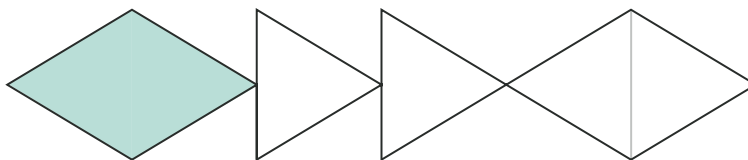
Dyr senker ensomhetsfølelse hos mennesker

Dyrebeskyttelsen jobber med å sosialisere katter

Kapittel 4

INNSIKTSFASE

Innsiktskapittelet vil ta for seg datainnsamling som har blitt innhentet ved hjelp av tjenestesignvektøyene presentert i metodekapittelet. I tillegg vil ulike refleksjoner og evalueringer, samt beslutninger som har blitt tatt som følge av denne innsikten bli beskrevet.

Figur 2: Min prosess

Dyrebeskyttelsen: Styreledersamling

Helt i starten av prosjektet fikk jeg delta på en styreledersamling for Dyrebeskyttelsen Norge, hvor det ble gjennomgått ulike tematikker som var på dagsorden i organisasjonen. Her var de fleste styrelederne fra de ulike lokalavdelingene i landet representert.

Her fikk jeg mulighet til å starte innsiktsarbeidet på en relativt effektiv måte, hovedsakelig ved å observere og lytte til diskusjoner og samtaler, både gruppevis og i plenum. Denne dagen ble det holdt tre presentasjoner om tema som omhandlet både interne organisatoriske områder - som deres avhengighet av økonomisk støtte og frivillighet, men også om områder som omhandlet adopsjonsprosessen og undertemaer av dette.

Under presentasjonen om adopsjonsprosesser skjønte jeg at det var mange ulike interesser på tvers av lokalavdelingene, og de ulike praksisene ble diskutert. Diskusjonene dannet et tydelig inntrykk av hvor betydelig engasjement det var blant de frivillige, og deres hjertevarme dedikasjon til arbeidet.

Diskusjonene kan kokes ned til hvorvidt Dyrebeskyttelsen har behov for å være så grundig i sin utvelgelse av folk som får lov til å adoptere hos dem eller ikke.

Det var stor enighet om at det er viktig at katten kommer til riktig hjem. Eksempelvis krever noen katter rolige omgivelser uten barn, noen går dårlig overens med andre dyr i husstanden, og noen krever mye stimuli og store uteområder. Nettopp hvor optimalisert denne matchingen skulle eller kunne være, var det uenigheter om.

På neste side presentere noen av temaene som ble diskutert på samlingen, og noen av mine refleksjoner:

Hva skal til for at man får lov til å adoptere fra Dyrebeskyttelsen?

For å skaffe seg en katt hos dyrebeskyttelsen, er det slik at man etter noen runder med dialog og bakgrunnssjekk blir godkjent som omsorgsperson for katten. Først da kan man adoptere en eller flere av de aktuelle kattene man har blitt godkjent for.

I mange av avdelingene er det slik at en tar kontakt hos avdelingen man vil skaffe katt hos, og i første omgang blir bedt om å svare på en del spørsmål som skal evaluere kandidatens kapabilitet til å adoptere katten fra denne avdelingen. Omfanget av disse spørsmålene varierer fra avdeling til avdeling, men varianter av disse spørsmålene blir ofte brukt i de fleste avdelingene som en slags første kvalifiseringsrunde.

Spørsmålene handler om erfaringene kandidaten har med dyr tidligere, familiesituasjon, bosituasjon og om den eventuelle adopsjonen av katten er nøye gjennomtenkt.

Diskusjonen om spørsmålene handlet i stor grad om tonen disse spørsmålene setter, og om det er behov for denne grundigheten. En annen sak var at enkelte spørsmål er ledende, og lagt opp til at folk kan unnlate å svare ærlig på spørsmål, da de åpenbart gir negative utslag. Eksempler på dette er spørsmål som; “røyker du inne?”

Trygge uteområder

Mange avdelinger lar ikke folk adoptere dersom de bor i et trafikkert område, eller i nærheten av en hovedvei. Trygge og gode uteområder, kan være et subjektivt tema. Trafikkerte veier kan være en trussel for kattens ferdsel, men det kan være mange andre potensielle trusler en katt kan møte utenfor huset sitt enn biler, eksempelvis i områder med rovdyr og utilregnelige naboer.

Inne- vs. utekatt

Lenge har det vært en fastslått at katter ikke skal være innekatte, og de skal kunne få ferdes ute for å leve et mest mulig naturlig liv. Videre ble det tatt opp for diskusjon at dette er noe man burde revurdere, for å kunne adoptere bort til flere hjem slik at man ikke blir påvirket av hjemmets trafikksituasjon. Kan en katt være tilfreds selv om den er inne hele tiden? Noen mener at så lenge den får den oppmerksomheten og stimulien som den krever, for eksempel ved å bygge klatrestativ og leke med dem ofte, er dette tilstrekkelig. Andre mener dette strider mot kattens naturlige oppførsel, og den får sjelden erstattet den stimulien den kunne fått utendørs.

Åpent hus

Åpent hus, altså det å ha besøkende som kan komme inn til dyremottaket i bestemte tidsperioder for å møte kattene fysisk. Dette er noe mange mener er bra, fordi det muliggjør det å bli kjent med kattens personlighet, og ikke bare bilder på nett som gir få nyanser. En annen sak er at det også kan vekke sympati for katter med visse mangler, som utseendemessige eller funksjonelle nedsettelse, eller de med visse adferdsnedsettelse - at folk rett og slett forelsker seg i den stusselige katten med ett øye.

Et annet aspekt handler om at disse møtene kan påføre kattene stress. Familier, og unger som ikke vet hvordan man forholder seg til kattene, kan være belastende for kattene, og føre til at de blir enda mer menneskesky enn de kanskje var i utgangspunktet. Kattene skal heller ikke være et objekt for menneskelig underholdning, da dette kan være med på å sette ned verdien til kattene som Dyrebeskyttelsen prøver å jobbe opp.

Impulskjøp

Mange mennesker er impulsive, men dette betyr ikke nødvendigvis at de angrer på valg som har blitt tatt impulsivt. Folk som skaffer seg dyr på impuls, har nødvendigvis heller ikke lavere affekt for dyret de skaffer seg enn folk som planlegger dette nøye. Det samme gjelder terskelen for å kvitte seg med dyret hvis det skulle være tilfellet.

På den andre siden, skaffer man seg et levende vesen, og bør være sikker på at dette ikke er noe man enkelt kan kvitte seg med. Dyrebeskyttelsen har lenge kjempet for at katter skal få høyere status i landet. Dersom normen er at man raskt kan kvitte seg med en katt når interessen går tapt, er dette ikke en sak som hjelper å løfte kattens status.

Lokalavdelingenes utfordringer

På slutten av dagen var det arrangert en gruppevis diskusjonsrunde om hvilke utfordringer de ulike lokalavdelingene opplevde.

Nesten alle ni gruppene nevnte at de hadde mangel på frivillige og fosterhjem. Det ble nevnt at flere sitter med mange oppgaver, som gjerne skulle blitt fordelt på flere. Dette er også problematisk dersom denne personen faller fra, for eksempel av sykdom eller liknende, og det ikke er mange som kan ta over arbeidsoppgavene deres - da går det ut over dyrene.

På dette tidspunktet var selve adopsjonsprosessen fokusområdet for oppgaven, men etterhvert i oppgaven vil disse temaene bli mer undersøkt og relevant for masteren. Denne delen var på slutten etter en lang dag, så det ble kun en rask gjennomgang.

Refleksjon: Styreledersamling

Etter styremøtet satt jeg igjen med et inntrykk av at denne tematikken er langt fra svart-hvitt. Det er mange problemstillinger som er vanskelig å sette seg inn i og sette faste regler på, på grunn av at de ofte er styrt av mange ulike faktorer, som også er veldig subjektive for øyet som ser. Dette er et tema hvor det er vanskelig å holde seg objektiv, fordi det er ulike syn på hva som er moralsk riktig å gjøre med dyrene, samt at de frivillige får personlige relasjoner til dyrene de prøver å hjelpe.

I tillegg la jeg merke til at det var store forskjeller på hvordan avdelingene var driftet, og hvilke synspunkter de hadde.

Intervju av Dyrebeskyttelsen-frivillige

I de første intervjurundene snakket jeg med frivillige som jobbet i noen av de ulike lokalavdelingene. Målet var å bli enda mer kjent med adopsjonsprosessen, og finne eksempler på hva som fungerte bra og hva som kunne forbedres gjennom å identifisere smertepunkter som de frivillige kanskje opplevde. Smertepunkter refererer til problemer eller vanskeligheter som oppstår underveis i en situasjon, for eksempel når man bruker et produkt eller en tjeneste.

Jeg fikk inntrykk av at det var store forskjeller mellom avdelingene, slik jeg også hadde fått etter styremøtet. Da ikke alle lokalavdelingene jeg kontaktet valgte å delta i intervjuer og samtaler, vil kun synspunkter og meninger fra dem som valgte å delta bli vektlagt i denne masteroppgaven.

Hovedfunnene fra disse intervjuene og en kort refleksjon blir beskrevet på de neste sidene.

Intuisjon og magefølelse

Som tidligere beskrevet, går man gjennom en prosess for å bli godkjent som eier for en eller flere katter hos Dyrebeskyttelsen. Denne prosessen varierer litt fra avdeling til avdeling, men består som regel av en slags innledende spørsmålsrunde, dialog via epost, telefon eller fysisk samtale, en bakgrunns- sjekk, og deretter en beslutning om eventuell godkjenning. Alle intervjuobjektene forklarte at prosessen om å godkjenne folk til å adoptere hos dem, baserte seg i stor grad på deres egen intuisjon og magefølelse ovenfor kandidaten etter disse stegene, og det var stort sett dialogen som var avgjørende for om man fikk adoptere eller ikke.

Historiefortelling

Viktigheten av historiefortelling kan være veldig effektivt når det gjelder oppmerksomhet til dyrevernsinstutisjonen. Ved å fortelle tragiske forhistorier til kattene, har de frivillige opplevd økning enten i interesse for den aktuelle katten, eller i form av økonomisk støtte.

Forventningsavklaring

Før man skaffer seg en katt, er det viktig å gi riktig informasjon til dem som skal skaffe katten, som en slags forventningsavklaring på ansvaret det innebærer. Dette innebærer at de som svarer er inneforstått med antall leveår man kan forvente av katten, at man skal gi den det den krever av mat, oppmerksomhet, helsesjekk og liknende. Her fikk jeg et inntrykk av ansvaret og kontrollbehovet Dyrebeskyttelsen hadde for kattene, og hvor viktig det var for dem at kattene skulle komme til noen som hadde kapasitet og et klart bilde av hva det innebærer å eie katt.

Refleksjon: ingen åpenbare smertepunkter

Det som avvek fra forventningene til disse intervjuene var den begrensede mengden av forbedringsområder knyttet til selve adopsjonsprosessen. Eksempelvis spurte jeg om det var noen typiske punkter i prosessen hvor de merket at folk falt fra. Tilbakemeldingene jeg mottok indikerte at det var mulig at respondentene kunne oppleve en viss grad av utfordring i informasjonsutvekslingsfasen, enten på grunn av tidsbruk eller for mye informasjon, men dette synes ikke å være et område avdelingenes virksomhet slet med når det gjaldt å få ut katter. I tillegg forklarte flere respondenter at, dersom folk falt fra underveis i denne prosessen, betydde dette kanskje at vedkommende ikke var klar for å skaffe seg katt likevel, eller ikke hadde nok grad av forpliktelse etter som det var såpass lett for dem å falle fra. Da var dette folk de åpenbart ikke ønsket å adoptere ut til.

Nøkkelfunn: Styreledersamling og intervjuer med Dyrebeskyttelsen-frivillige

Informasjonsflyt mellom adptivhjem og Dyrebeskyttelsen kan ta tid

Tematikken om adopsjon er veldig nyansert

● Det er viktig at dyret og eieren er en god match

Dyrebeskyttelsen vil ha god kontroll over adopsjonene

● Katter må ha trygge uteområder

Det å godkjenne adoptivhjem baseres på intuisjon

Åpent hus er viktig for å bli kjent med personligheten

Historiefortelling gi økt oppmerksomhet til katten eller avdelingen

Åpent hus kan stressse kattene

Ingen smertepunkt til adopsjonsprosessen

Avdelingene har mangel på fosterhjem og frivillige

Intervju av folk som har adoptert katt via omplassering

På samme måte som at jeg prøvde å finne eventuelle smertepunkt hos dyrebeskyttelsen- frivillige, intervjuet jeg folk som har erfart det å adoptere katter fra en dyreverninstitusjon, for å se om det var noen fra adopsjonshjem-siden som hadde noen innvendinger som gjorde det utfordrende å skaffe katt gjennom en institusjon. En av respondentene adopterte fra Dyrebeskyttelsen, og to av dem fra en annen dyreverninstitusjon. Nedenfor vil jeg beskrive hovedfunnene fra disse intervjuene.

Gode beskrivelser på nettsiden

Det var viktig med gode beskrivelser av kattene på nettsiden. Det var positivt at man beskrev hvilke situasjoner de enkelte kattene passet inn i, som det å bo med barn eller andre dyr i huset. To av respondentene var på et besøk hos institusjonen og fikk se på de forskjellige kattene før de bestemte seg, og valgte katten(e) basert på dette besøket. Sistnevnte hadde reservert en kattunge på forhånd.

Ferier

To av respondentene nevnte at det var vanskelig å finne ut hva som skulle skje med katten i ferier, og det kunne vært en idé å ha skapt et nettverk eller en tjeneste som hadde gjort dette enkelt. Dette kunne vært i form av et nettverk av andre godkjente dyreeiere, hvor de fikk mulighet til å dele erfaringer, passe kattene til hverandre og møte likesinnede. En annen idé var at dyreverninstitusjonen kunne arrangert kattepass to-tre ganger i ferieuken, og brukt dette som en "konkurransfordel".

Fornøyd med grundighet

Det var enighet om at de stort sett var fornøyd med grundigheten de ble møtt med. Den ene respondenten som ikke adopterte fra Dyrebeskyttelsen, prøvde å adoptere fra Dyrebeskyttelsen i første omgang, men ble ikke godkjent da de bodde for nært en trafikkert vei, i tillegg til at vedkommende opplevde at det var for mange spørsmål i skjemaet.

Respondentene var også fornøyd med at bakgrunnen til kattene var relativt transparent. De fikk vite sykehistorien og opprinnelsen til kattene, og hvilke tilværelse den har vært vant med.

“Det at de kom fra en institusjon gav en trygghet på at de var sjekket hos dyrlegen, og at de hadde den oppfølgingen de trengte.”

- intervjuobjekt

Nøkkelfunn: Intervju med folk som har adoptert katt via omplassering

Gode beskrivelser av kattene er viktig

Det er vanskelig å vite hva man skal gjøre med katten i ferier

Ønsker et nettverk med andre som har adoptert katt

Folk er fornøyd med grundigheten til dyremottak

Observasjon

På lokalavdelingen i Sør-Trøndelag har de et lite dyremottak hvor de har åpen dag for besøkende to ganger i uken. Jeg fikk være med på et av disse besøkene, og fikk observere hvordan de håndterte både det å motta katter, og to separate adopsjoner. Den ene var planlagt, den andre var mer eller mindre spontan.

Her opplevde jeg fordelene av det å ha mulighet for å besøke kattene. Den ene adopsjonen var av en typisk svart og hvit katt, som tidligere nevnt er et av de mindre populære utseendet som folk foretrekker når de vil ha katt. På grunn av møtet med denne katten, da vedkommende fikk hilse på og ble kjent med personligheten til katten, ble den adoptert på stedet. Dette var en veldig kontaktsøkende, nysgjerrig og sjarmerende katt, som spilte rollen som hovedattraksjonen for kvelden. Dette gjorde at de andre, mer reserverte kattene kanskje ikke fikk vist seg fram.

Den andre adopsjonen var slik at vedkommende hadde bestemt seg for hvilken katt de skulle ha og reserverte den før den ble hentet. Begge adopsjonene gikk greit for seg, og det var ikke slik at prosessen inneholdt for mye informasjon eller at det tok for lang tid, etter min oppfatning. Under adopsjonene ble det lest gjennom en kontrakt som den som adopterte og Dyrebeskyttelsen-personalet skulle skrive under på, og det ble gitt ut et informasjonshefte.

Under en samtale med en av de frivillige i etterkant av observasjonen, ble det nevnt at hovedproblemer avdelingen hadde, var rettet mot økonomiske aspekter. En annen ting jeg la merke til, var at det hang en plakate på veggen som etterlyste fosterhjem.

Sjenerert katt på dyremottaket

Plakat som etterlyser fosterhjem

Nøkkelfunn: observasjon

Adopsjonsprosessen tok ikke for lang tid eller inneholdt for mye informasjon

Avdelingen har behov for fosterhjem

Det er viktig å møte kattene fysisk for å bli kjent med personligheten

Evaluering: retningsforandring 1

Da jeg begynte prosessen, så jeg for meg at jeg skulle lage bruker-reiser hvor det lå åpenbare smertepunkter - som jeg kunne designe en løsning for, mest sannsynlig en digital tjeneste som tok for seg en adopsjonsprosess. Som nevnt, var det ikke så mange åpenbare smertepunkter jeg oppdaget, da både de frivillige fra Dyrebeskyttelsen og folk som hadde erfaring med omplassering var tydelig på at den eksisterende grundigheten var viktig i denne prosessen.

Enda faktor å ha i bakhodet her, er hvor krevende det kan være å innføre nye IT-løsninger i en organisasjon, på grunn av den tid og innsats som kreves for å lære det, samt at mange kan motsette seg endringen på grunn av manglende motivasjon og datakunnskaper til å ønske å sette seg inn i systemet, som er en holdning jeg har plukket opp fra noen av intervjuobjektene fra Dyrebeskyttelsen. Digitale systemer krever også økonomiske investeringer å implementere, og som nevnt tidligere i oppgaven, eksisterer det økonomiske restriksjoner i en ideell organisasjon.

Jeg innser at det er en prosess som det er vanskelig å lage et bestemt mønster på, fordi den baserer seg i stor grad på magesfølelse og intuisjon, og hvert adopsjonstilfelle har sin egen historie. Det er vanskelig å automatisere noe som er såpass følelsesladd, nyansert og lite objektivt. I tillegg, kan en automatisering av prosessen ta bort mye av kontrollen som de frivillige er opptatt av å ha over adopsjonsprosessen.

“Kvalitet fremfor kvantitet” er et mantra mange av Dyrebeskyttelsens avdelinger bruker når det gjelder omplassering av dyrene sine. Dette innebærer blant annet at dyrene skal komme til et hjem av kvalitet, hvor dyrene får oppfylt sine behov, og ikke blir plassert hos hvem som helst. Dette gjenspeiler hvorfor prosessen i noen tilfeller kan virke litt omfattende hos noen av avdelingene.

Etter noen runder med intervjuer, begynte jeg å revurdere behovet for å gjøre adopsjonsprosessen mer effektiv, både fordi jeg ikke fant noen åpenbare smertepunkter, og på grunn av mangelen på ressurser som kunne gjøre dette mulig.

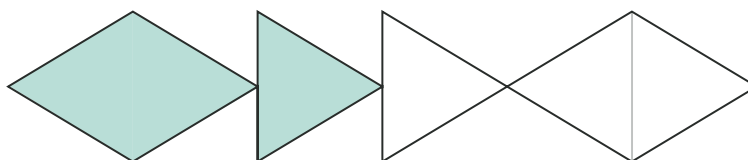
Samlet sett, fikk dette meg til å se på problemet på en annen måte. I et av intervjuene med en dyrebeskyttelsen-frivillig ble det sagt;

“Det at vi har katter inne, er jo å ha for mange.”

- dyrebeskyttelsen-frivillig

Hvordan øke kvantitet, men samtidig beholde kvalitet?

Herfra begynte jeg å utforske muligheten for å fremme omplassering som et foretrukket alternativ over andre alternativer. Dette ville tillate sikring av kvalitet, ved å tiltrekke seg dem som er velinformert om ansvaret og motivert til å ta vare på dyret (som er viktige faktorer for at Dyrebeskyttelsen lar folk adoptere), men samtidig øke kvantiteten, fordi man tiltrekker seg flere personer som kan adoptere.

Figur 2: Min prosess

Retningsforandring 1 baseres på nøkkelfunn:

Ingen åpenbare smertepunkt for adopsjonsprosessen

Tematikken er veldig nyansert

Folk er fornøyd med at adopsjonsprosessen er grundig

Dyrebeskyttelsen er opptatt av å ha kontroll over adopsjonsprosessen

Spørreundersøkelse: Kartlegging av dyrehold

Jeg begynte å tenke på hvordan jeg kunne nå ut til potensielle dyreeiere, og hvilke prosess folk gjennomgår for å velge seg et familiedyr. For å få et bredt innblikk i dette, lagde jeg en spørreundersøkelse for å kartlegge dette. Her spurte jeg både folk som hadde skaffet seg dyr før, og folk som vurderte å skaffe seg et dyr i fremtiden. På denne måten kunne jeg få innsikt fra folk som skaffet seg dyr basert på erfaring, men også fra folk som enda ikke vet hvordan prosessen skal foregå og kan komme med ønsker for hvordan situasjonen skal bli.

Spørreundersøkelsen ble publisert på Facebook, og jeg fikk bekjente til å dele dette. Jeg valgte å ikke legge den ut på spesifikke grupper (spesifikke grupper tilknyttet dyr og dyrevelferd) da dette kunne forme svarene. Jeg ville nå ut til en relativt generell forsamling, spesielt personer i forstadsmiljøer (som er en gruppe Dyrebeskyttelsen er interessert i å adoptere katter til, på grunn av tilgang til uteområder og at det ofte er etablerte og stabile bosituasjoner).

“Mange dyr som trenger nytt hjem. Bedre å omplassere dyr enn å øke forespørsel om kjøp av kattunger/valper”

-Anonym via spørreundersøkelsen

Viktige svar fra spørreundersøkelsen

Funnene fra undersøkelsen viser at 80% av de som ikke skaffet dyret sitt gjennom omplassering, ikke engang vurderte dette som et alternativ i utgangspunktet. Dette indikerer et behov for en økt bevissthet på hvorfor folk bør vurdere dette fremfor andre alternativer.

Mange av de som skaffet seg dyr gjennom omplassering, gjorde dette av etiske årsaker. De ønsket å gi hjemløse dyr et trygt og kjærlig hjem, eller de følte et behov for å hjelpe. Dette understreker betydningen av etikk og medfølelse som drivkraft bak beslutningen om å omplassere et dyr.

Da respondentene ble spurt om de viktigste faktorene de tok hensyn til ved anskaffelse av et dyr, ble det tydelig at plasseringen av husholdningen i forhold til dyrets aktivitetsnivå, dyrets aktivitetsnivå i seg selv, det forventede ansvarsnivået og dyrets personlighet var sentrale faktorer. Dette viser at folk tar hensyn til både sitt eget og dyrets behov og egenskaper når de tar beslutninger om anskaffelse.

Det er også verdt å merke seg at hele 90% av respondentene mente det var viktig at både selgere og kjøpere av dyr stiller strenge krav til hverandre. Dette indikerer et ønske om ansvarlig dyrehandel og bekrefter betydningen av å sikre at dyrene blir plassert i trygge og egnede hjem.

Nøkkelfunn: spørreundersøkelse

Folk som ikke skaffet seg dyr gjennom omplassering vurderte ikke det først

 Mange tenker på sin egen bosituasjon når de skaffer dyr

 Mange er opptatt av dyrets personlighet når de skaffer seg dyr

 Mange som omplasserte, gjorde det av etiske hensyn

 Det er viktig at kjøpere og selgere av dyr stiller strenge krav til hverandre

Intervju av katte-interesserte

Videre ville jeg snakke med folk som har interesse for dyr, og er glad i katter, for å undersøke om det fantes en arena for å gjøre det mer aktuelt med omplassering eller øke antall omplasseringer. Her vil jeg beskrive hovedfunnene fra disse intervjuene.

Mulighet for å bli kjent med katten først

To av respondentene sa upåvirket at de gjerne kunne tenke seg katt gjennom en omplasseringsinsituisjon. Det ble nevnt at det var fordelaktig å skaffe seg en voksen katt fremfor en kattunge, fordi da visste man hva man fikk - altså at personligheten til katten var etablert.

Det var viktig for dem å ha mulighet til å møte kattene før de fikk den hjem, for å forsikre seg om at de og kattene var en god match. En av respondentene skulle gjerne hatt katten hjemme hos seg en periode, for å finne ut om den passet inn og fant seg til rette, i tilfelle det var en katt som krevde litt tid på å komme ut av skallet.

Det var viktig at de fikk en sosial katt, som var lett å kose med. Dersom det var en sky katt som kunne vise tegn til aggressivitet mot besøk, ble det uttrykt at fordelene en skal få når en skaffer seg en katt, går tapt.

Fosterhjem

Videre nevnte en respondent at han er ganske spontan av seg, og ville heller foretrukket å være fosterhjem, da han kunne ha en katt i en kortere periode. Det som var interessant var at vedkommende ikke visste noe om mulighetene for dette gjennom Dyrebeskyttelsen, og at dette faktisk var en mulighet.

En annen respondent som svarte på dette var klar over at en kunne være det, og hadde vurdert det, men var i tvil om det var etisk riktig med tanke på at katten ikke fikk lov å gå ut av huset.

Idé - NTNU katt

I et av intervjuene ble det satt i gang en diskusjon om hvordan man kan være fosterhjem for en katt, samt en liten diskusjon om prosjektet mitt.

Her begynte vi å snakke om studentorganisering, altså et verv som kunne handle om å hjelpe eller interagere med dyr, eller å få studenter til å være fosterhjem, da dette var mer relevant for respondenten som var student.

Dette syntes jeg var en interessant vinkling. Studenter kan til en stor grad være i en veldig god posisjon for å være fosterhjem, siden man hverken må være i en stabil livssituasjon eller bo i trafikksikre områder (siden katter i fosterhjem kun kan holdes inne). I tillegg er dette en mulighet for studenter som savner interaksjon med dyr kan få nettopp dette, enten ved å være fosterhjem, besøke venner som er fosterhjem eller jobbe frivillig med dyr. Dette kunne være en tjeneste som la til rette for å bli kjent med Dyrebeskyttelsen, omplasseringsdyr og omplasseringssituasjonen i Norge - for å ha dette i bakhodet senere i livet når de faktisk skal skaffe seg et permanent dyr.

Tilbake til styreledersamlingen ble det nevnt flere ganger at mange av Dyrebeskyttelsens lokalavdelinger hadde problemer med at de ikke hadde nok frivillige eller fosterhjem. Dette er en vinkling som potensielt kan redusere disse utfordringene, da det kan åpne opp for mer frivillighet og flere fosterhjem.

Nøkkelfunn: intervju av katte-interesserte

 Personligheten til dyret er viktig

Folk er uviten om
fosterjemsmuligheter

Vil være fosterhjem på grunn av
mindre forpliktelse

Intervju av tidligere studenter som har vært fosterhjem

For å undersøke denne vinklingen (NTNU katt), ville jeg høre med noen som hadde erfaring med det å være fosterhjem som student. Jeg fikk snakket med et par, som var fosterhjem i studietiden. Her vil jeg beskrive hovedfunn fra dette intervjuet.

Forpliktelse

Forpliktelse var hovedgrunnen til at de ble fosterhjem. Den ene respondenten svarte at hun alltid hadde elsket katter, og ville veldig gjerne skaffe katt, hvorav den andre respondenten andre var litt mer avventende. Da de oppdaget muligheten for å være fosterhjem, forsvant alle bekymringene han hadde knyttet til det å ha katt. Dette var fordi de kunne levere dem tilbake til dyremottaket i ferier og i helger hvis det var behov for det, og alt av utgifter knyttet til det å ha kattene ble dekket av Dyrebeskyttelsen. Dyrebeskyttelsen var også veldig forståelsesfull hvis kjemien mellom dem og katten ikke stemte, da kunne man bare forklare at det ikke var katten for dem, og så kom de og hentet den tilbake. Den ene respondenten fortalte at han også kjente på at han først og fremst ville gjøre kjæresten fornøyd, men snakker veldig varmt om det å være fosterhjem i ettertid.

Ville hjelpe

Den ene respondenten kjente på at hun gjerne ville hjelpe. Det å være fosterhjem, var også en inngang for henne å bli frivillig i Dyrebeskyttelsen. De hadde også veldig behov for fosterhjem, så det var fint å kunne bidra på den fronten også.

Tilfeldig oppdagelse

Måten de fant ut at de kunne være fosterhjem på var veldig tilfeldig. Den ene respondenten googlet rundt på mulighetene for å skaffe seg katt, og så plutselig en annonse på Facebook.

”Katteklapp” med En psykt vanlig uke

Da hun var frivillig, var hun med på å arrangere “katteklapp” som ble holdt i regi av “En psykt vanlig uke”. Dette er en årlig studentfestival som har mål om mer fokus på psykisk helse gjennom en rekke arrangementer og foredrag. Her inviterte avdelingen i Sør-Trøndelag studenter til å komme til dyremottaket for å interagere med kattene de har inne. Ikke bare var det et ekstremt populært event - da hun nevnte det var ca 70 studenter som kom innom - mange henvendte seg til henne i etterkant og lurte på mulighetene som var for å bli frivillig hos Dyrebeskyttelsen.

Inspirerte venner

Det at de var fosterhjem, hadde også inspirert et vennepar av dem til å bli det selv. De forklarte også at det ikke var en byrde å ha kattene dersom de skulle ha besøk, og at folk syntes det var stas at det var katter der.

Tilfeldig hvilke katt man får

Da jeg spurte om det var noen ulemper med det å være fosterhjem, fortalte de at man kan jo være veldig uheldig med hvilke katt man får - det er ganske tilfeldig når de plutselig får inn en. Noen katter kunne kreve veldig mye av medisinske grunner eller adferdsbaserte grunner. Selv hadde de jo opplevd å få katter som de måtte jobbe med å sosialisere, men de syntes det var ekstra givende da de opplevde at kattene etterhvert ble tryggere.

“Da jeg fant det tenkte jeg; Hæ! Hva er dette for noe?”

- respondent, angående det å oppdage muligheten for å være fosterhjem

Man må ha tid

Den ene respondenten sa at hun gjerne kunne være fosterhjem igjen - men at det ikke er tid i livet med jobb. Når hun studerte hadde hun mye mulighet til å være hjemme og jobbe med å sosialisere kattene, men i jobblivet så har hun ikke kapasitet til å være like mye tilstede.

De forklarte at det var de to siste årene av studiet at de hadde tid til å være fosterhjem. De første tre årene hadde det ikke gått - da er man så involvert i studentmiljøet og studentaktiviteter at det ikke hadde gått.

Nøkkelfunn: intervju av tidligere fosterhjem

 Personligheten til dyret er viktig

 Folk er uviten om fosterhjemsmuligheter

 Ville være fosterhjem av etiske hensyn

 Ville være fosterhjem på grunn av mindre forpliktelse

 Fosterhjemskatter kan kreve tid og sosialiseringsbehov

Det er stor etterspørsel om å samhandle med dyr blant studenter

 Avdelingen har behov for forsterhjem

Evaluering: intervjuer

Etter denne runden med intervjuer, samlet jeg sammen de viktigste punktene jeg hadde plukket opp

Synlighet

Dyrebeskyttelsen kan få mye igjen for å være mer synlig. Så langt er hypotesen min at det er veldig få studenter som vet om muligheten for både det å være fosterhjem og frivillig hos dyrebeskyttelsen.

Studentorganisasjoner er veldig vanlig på mitt campus. Det er mange studentorganisasjoner og aktiviteter som jeg vet om, kun fordi de har stands på campus. Dersom dyrebeskyttelsen kunne vært tilknyttet en studentorganisasjon som står på stand, eller at de selv står på stand, kan de plutselig være synlig for ti-tusenvis av studenter.

Den tilnærmingen jeg jobbet med, var egentlig rettet mot å øke antallet personer som ville vurdere omplassering. Idéen om en studentorganisasjon vil angripe en annen fasett av Dyrebeskyttelsens utfordringer, nemlig mangelen på frivillige, i stedet for fokuset mitt som var utfordringen med å få adoptert ut flere dyr. Imidlertid er jeg av en oppfatning om at denne idéen indirekte kan bidra til å øke adopsjoner på lang sikt. Ved å nå ut til et større antall mennesker gjennom studentorganisasjonen, vil de bli oppmerksom på Dyrebeskyttelsen og betydningen av å gi et hjem til dyr som trenger en ny sjanse i livet. På et senere tidspunkt, når de befinner seg i en livssituasjon som er mer stabil og vurderer muligheten for å skaffe seg et familiedyr, kan denne økte bevisstheten øke sannsynligheten for at de velger å omplassere et dyr heller enn å skaffe seg et “nytt”.

Student-fosterhjem

Det å være fosterhjem som student, er en veldig passende ordning for begge parter - både Dyrebeskyttelsen som (ofte) trenger flere fosterhjem - og studenter som gjerne vil ha katt, men som ikke kan påta seg den fulle forpliktelsen av å adoptere den til eget eie. I tillegg er det det økonomiske aspektet - at det ikke koster studenten noe, og at kravet om trygge uteområder uteblir i fosterhjemstilfeller.

Etterspørsel etter dyr - et hull i studentmarkedet

Så langt er det ingen studentorganisasjon i Trondheim som handler om dyr. Det finnes enkelte arrangementer, som “hundekos” - arrangert av Sit (Studentskipnaden i Trondheim) i eksamensperioden, som er et tiltak for å redusere eksamensstress blant studentene, og som nevnt “katteklapp”, arrangert av En psykt vanlig uke. Begge disse arrangementene er meget populære. Dette kan tyde på at det er en viss etterspørsel for aktiviteter tilknyttet dyr blant studentene. Siden dette er eventer som er arrangert av foreninger som ikke har dyr som sin primære oppmerksomhet, kan det pekes på at det er rom for en forening som har dyr som hovedfokus. Slik kan det etableres en forening som studentene kan henvende seg til når det gjelder ønsket om å samhandle med og arbeide med dyr. Dette initiativet kan representere en ny mulighet hvor studenter kan samles og dele sin felles interesse for dyr.

Samtale med oppdragsgiver: retningsforandring 2

Etter en samtale med oppdragsgiveren min fra Dyrebeskyttelsen fikk jeg selvtillit på at dette var en idé jeg kunne utforske videre, da dette var noe hun var positivt innstilt på.

Noe som ble nevnt under samtalen var at mange avdelinger tror at de trenger fosterhjem, men det som kanskje er enda viktigere er administrativ støtte og teknisk hjelp, noe studenter kan være veldig ressurssterke på.

Enda et positivt aspekt som jeg ikke hadde tenkt på, er at det er flere økonomiske støtteordninger knyttet til unge og studenter. Samlet sett kan betyr både økt pengestrøm, økt frivillighet, samt kanskje ekstra fosterhjem.

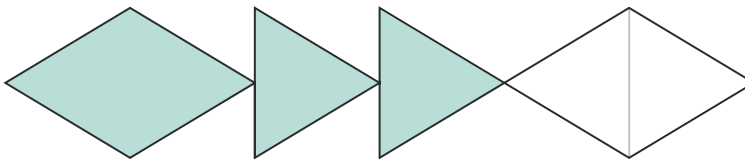
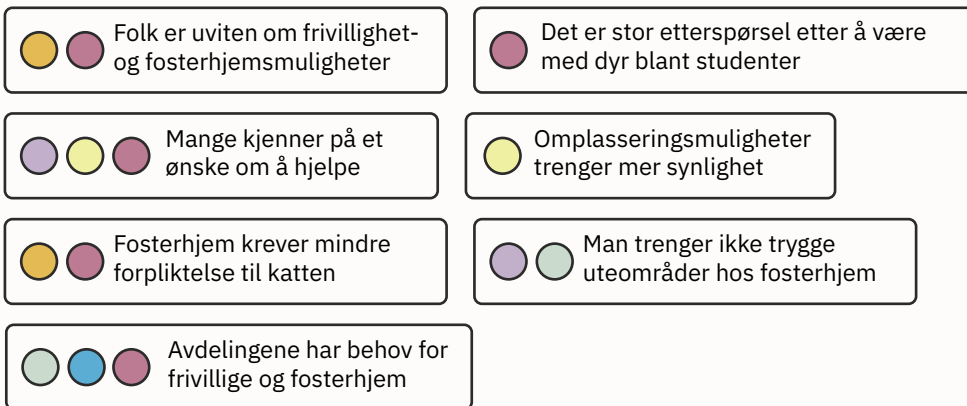
Et annet tema var variasjonen av praksiser og holdninger til de forskjellige avdelingene, og det var nok ikke alle lokalavdelingene i landet som ville være åpne til studentforeninger, men det var godt nok å bare fokusere på én avdeling. En forutsetning med å følge denne vinklingen er at det er et prosjekt som kun har potensial for avdelinger som har et etablert studentmiljø i nærområdet.

Avdelingen i Sør-Trøndelag er en avdeling som er åpen for studenthjelp. De har hatt mange studenter som har jobbet frivillig for dem, og har som tidligere nevnt jobbet med "En psykt vanlig uke".

Jeg bestemte meg for å ha denne avdelingen som et utgangspunkt, på grunn av dens nærhet og samarbeidsvillighe - samtidig ville jeg undersøke mulighetsrommet og åpenheten for denne idéen hos andre avdelinger i landet.

Dette innebar det endelige retningsskiftet i masteroppgaven.

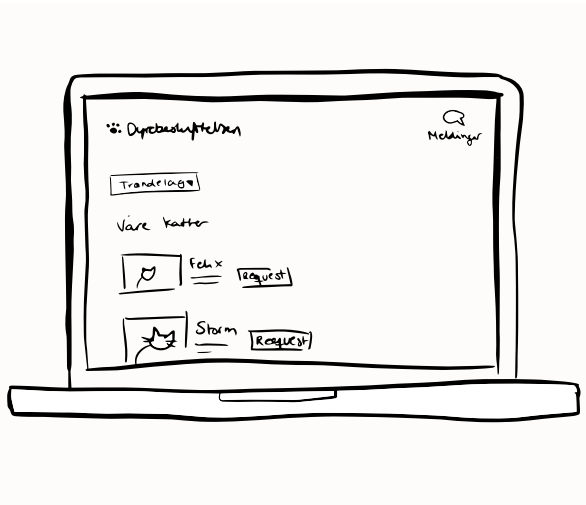
Retningsforandring 2 baseres på nøkkelfunn:

Figur 2: Min prosess

Idégenerering

I denne oppgaven har idégenereringsfasen skjedd parallelt med innsiktsfasen, hvor idéer har oppstått underveis etter- og i samhandling med ulike respondenter. Ved å integrere denne fasen med idégenereringsfasen, har jeg kunnet oppdage relevante og brukersentrettede ideer. I denne seksjonen vil jeg beskrive de andre idéene jeg hadde før studentorganisasjons-idéen.

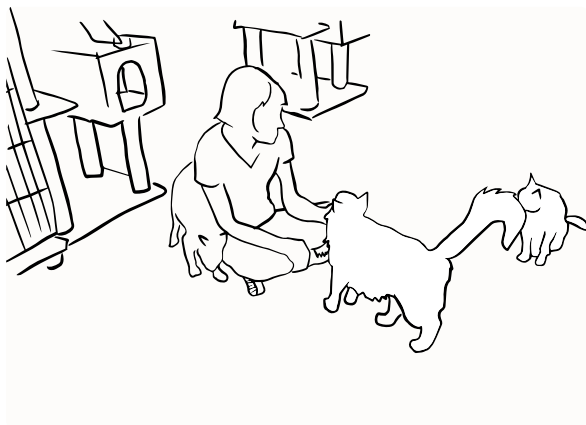

Sømløst digitalt verktøy

Et digitalt verktøy med et brukervennlig grensesnitt, som kunne inkludere et chat-basert system for mer direkte kommunikasjon mellom potensielle adoptivhjem og representanter fra Dyrebeskyttelsen - tilsvarende hybel.no. Målet skulle vært å samle all relevant informasjon og kommunikasjon på samme sted, og redusere behovet for å bruke ulike plattformer som Facebook, Instagram og mail for å skape en mer enhetlig opplevelse. Det er mange forskjellige nett-løsninger på tvers av lokalavdelingene i landet, så det kunne vært en måte å samle disse på.

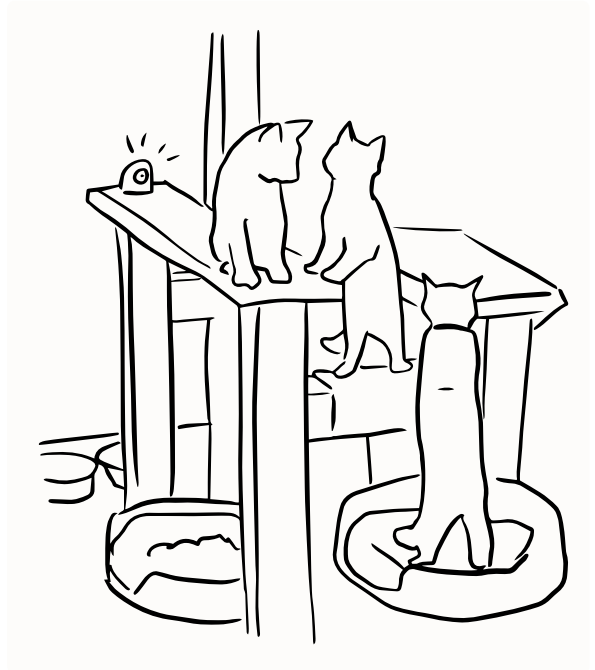
Bookingsystem

Et bookingsystem for potensielle adoptivhjem som vil komme på dyremottaket eller til fosterhjem for å besøke en eller flere aktuelle katter. Dette var en idé som kom ut av diskusjonen om hvorvidt avdelingene burde ha "åpen dag", på styreledersamlingen. Dette er et system som kunne gitt avdelingen bedre kontroll over besøkene, i stedet for å tillate ubegrenset tilgang i åpningstidene. Det vil også muliggjøre en regulering av de besøkende, ved å godkjenne bookingen på forhånd.

Personlighetsfremming

En annen tanke som omhandler personligheten til kattene, er måter å få frem personligheten tidligere i adopsjonsprosessen, gjennom muligheter for å observere kattens oppførsel på en måte som ikke påfører dem stress. Dette kan øke motivasjonen eller incentivet til å ønske seg bestemte katter. Her vurderte jeg idéer som kameraovervåkning på dyremottaket, eller en tjeneste som muliggjorde det å videochatte med dyret før eventuelle besøk. Dette kan være spesielt nyttig for de kattene som har tendenser til å bli stresset og sky i møte med nye mennesker, som reduserer sjansen deres til å bli adoptert. Denne idéen var basert på utsagn om hvor viktig det var med gode beskrivelser av kattene fra folk som hadde omplassert katter før, samt utsagn fra Dyrebeskyttelsen-frivillige om viktigheten av historiefortelling.

Personlighetstest

Digital personlighetstest for matchingen mellom adoptivhjem og dyrene hos lokalavdelingen. Denne matchingen har blitt beskrevet som en av de viktigste delene i adopsjonsprosessen, altså at riktig dyr kommer til riktig hjem.

En personlighetstest kan settes opp på mange måter. For eksempel kan hver katt som blir klargjort for adopsjon, bli tildelt attributter som beskriver kattens personlighet og behov. Brukerne (de potensielle adoptivhjemmene), bruke denne plattformen til å svare på en rekke spørsmål om deres preferanser, livsstil og omsorgsmuligheter. Hvert av svarene vil ha sammenheng med en attributt. Plattformen vil generere en rangering av potensielle matchende dyr for hver bruker, basert på graden av samsvar mellom brukerens svar og dyrets attributter.

Det er viktig å nevne at testen er mer basert på en sannsynlighetsvurdering heller enn en vitenskapelig formel. Konseptet kan fungere som en fornyelse av de eksisterende spørsmålene og delvis informasjonsflyten, som kunne bli beskrevet som invaderende og tidkrevende.

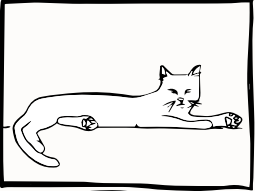
Spm
Jeg er mye hjemme
i sofaen på kveldene

Svært uenig uenig enig Svært enig

Spm
Jeg har mye
besøk hjemme

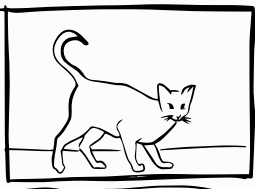
Svært uenig uenig enig Svært enig

Lurven

lat Sosial: lav

Shakira

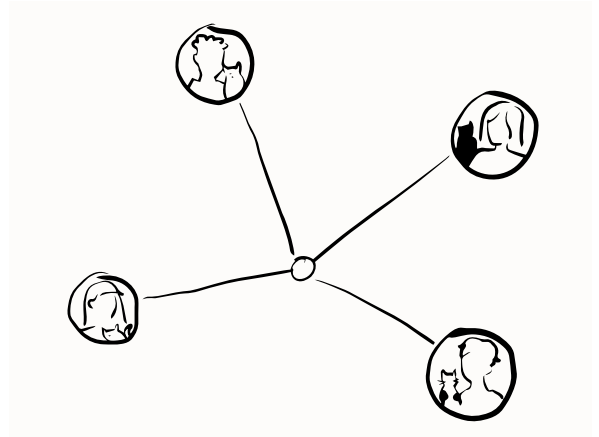

Aktiv Stimuli: Høy

Sosial: Høy

Nettverk

I intervjuene var det snakk om enten et nettverk hvor andre som hadde adoptert katt kunne snakke sammen, eller en tjeneste hvor noen kunne passet på kattene til folk i ferier. En idé kunne vært en kombinasjon av disse, hvor nettverket kunne snakket sammen, og ved behov passet hverandre sine dyr.

Studentorganisasjon

Underveis i intervjurundene kom som nevnt studentorganisasjons-idéen, som har blitt beskrevet. Dette var den idéen som appellerte mest til meg. Da denne idéen ble presentert, følte det som om en manglende brikke ble satt på plass, og at jeg klarte å rette fokuset mot å jobbe med utfordringer som var viktigere for Dyrebeskyttelsen, altså mangelen på frivillighet og økt synlighet. I tillegg, var dette en idé som var mer realistisk å implementere, og høyere sannsynlighet for gjennomføre enn det å implementere en ny digital tjeneste.

Oppsummering av innsikt

Så langt har oppgaven byttet vinkling to ganger. I første omgang, var tanken å se på omplasseringsprosessen til Dyrebeskyttelsens lokalavdelinger, for å se om denne kunne effektiviseres.

Videre gikk fokuset over til menneskene som skal adoptere, og muligheten for å få til et slags holdningsskifte hos dem som vurderer å skaffe seg dyr - ved at folk i større grad skal vurdere omplassering enn det man gjør i dag.

Til slutt kom jeg fram til min endelige problemformulering, som handler mer om tilgang på frivillighet enn omplasseringssituasjonen. Dette, fordi jeg ble presentert en idé hvor jeg så et større potensial for at løsningen kunne ha reell påvirkningskraft hos Dyrebeskyttelsen.

På nestes side vil problemformuleringen presenteres.

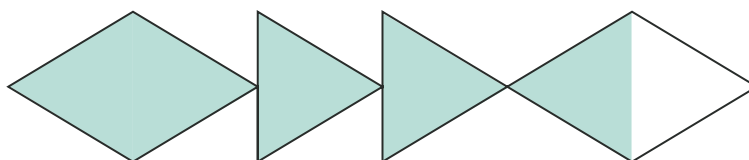
Problemformulering

”På grunn av et begrenset antall frivillige og fosterhjem, møter mange av Dyrebeskyttelsens lokalavdelinger utfordringer til å imøtekomme behovene avdelingen har. Dette kan resultere i overfylte lokaler, begrenset interaksjon med dyrene, og begrensede muligheter for å hjelpe flere dyr. Mangel på frivillighet legger også ekstra belastning på de som allerede er frivillige, som får en stram tidsplan i sine daglige ansvarsområder. Derfor, har Dyrebeskyttelsen behov for å øke sitt frivillige grunnlag for å kunne gi bedre støtte til dyrene de har inne, personalet og den overordnede visjonen om å bedre dyrevelferd”

Kapittel 5

KONSEPTUTVIKLING

Denne delen av prosjektet vil ta for seg en kartlegging av idéens verdi, både hos studenter og Dyrebeskyttelsen. Det vil bli sett på teori om studentfrivillighet, samt ulike metoder innen tjenstedesign som har blitt brukt for å få frem holdninger til idéen fra både frivillige i Dyrebeskyttelsen og studenter.

Figur 2: Min prosess

Studentfrivillighet

NTNU skriver på nettsidene sine ;

“Bruk studietiden til å engasjere deg! Engasjement i studentorganisasjoner, politikk, festivaler, ideelle organisasjoner, kultur, idrett eller det du er opptatt av, gir nyttig erfaring.”

- NTNU (*Det humanistiske fakultet NTNU, u.d.*)

En studentorganisasjon kan ha mange ulike former, målsettinger og størrelse. Fellesnevneren for hva det er, er at det er en sammenslutning av studenter, som utfører ulike typer arbeid uten økonomisk utbytte.

Det foreligger ikke en offisiell statistikk på antallet studentorganisasjoner i Norge. Ved å undersøke områdene Trondheim, Gjøvik, Ålesund, Bergen og Ås, kan en observere lange lister som viser et bredt spekter av grupper tilknyttet studentaktivitet som er tilgjengelig (Student Bergen, u.d.; NTNU, 2023; Samfunnet i Ås, u.d.). Antallet av disse, kan indikere at det finnes tusenvis av forskjellige studentgrupper, når en tar høyde for alle landets universiteter. I Trondheim er det rundt 33 000 studenter, hvorav halvparten av disse har et verv i løpet av studietiden (Sørum, 2012). Dette tilsier at det er veldig vanlig for studenter å delta som frivillig, og at terskelen for å delta på frivillig studentaktivitet er lav.

I Trondheim er det et enormt spenn på hva studenter påtar seg. I studentfestivalen UKA, bidrar de frivillige med alt fra å booke artister, til kulisseybygging i revyen eller utarbeide en meny til festivalens restaurant. En kan også være aktiv i linjeforeningen (studentorganisasjon tilknyttet spesifikke studieretninger), hvor man arrangerer sosiale arrangement eller bedriftsbesøk til studentene på samme studie. Det er også interessegrupper, som for eksempel grupper som utvikler og programmerer dataspill, eller drar på lange klatreturer sammen med likesinnede.

Det finnes også muligheter for å være frivillig i ideelle studentorganisasjoner. Eksempler på dette er Amnesty NTNU, som er en undergruppe av menneskerettighetsorganisasjonen Amnesty International. hvor studentene bidrar med å stå på stands på campus, går i parader, planlegge arrangementer, deltar i debatter og mer (Amnesty International, 2018).

Motivasjoner studentfrivillighet

For å forstå om konseptet har verdi eller etterspørsel, må man se på hvilke motivasjoner som finnes for frivillig arbeid. VFI (Volunteer Function Inventory) er et måleverktøy utarbeidet for å vurdere og forstå motivasjonen til frivillig arbeid (Clary et al., 1998). Denne antyder at folk opprettholder sitt frivillige engasjement så lenge en eller flere av de seks individuelle funksjonene blir oppfylt:

Sosialt

Frivillig arbeid skaper muligheter for å møte nye mennesker, skape sosiale bånd og være en del av et fellesskap. Det å være frivillig er en mulighet for å bli med i et sosialt nettverk. Studentverv skaper muligheter for studentene å skape relasjoner, få venner, og knytte sosiale bånd (Studenttorget, 2012). I mange ulike studentorganisasjoner, er det ofte sosiale arrangementer tilknyttet organisasjonen, som fester eller sammenkomster.

Karriere

Frivillig arbeid kan gi mulighet for å skaffe seg relevant erfaring og bygge nettverk som kan være nyttig for en fremtidig karriere. Studenttorget (2012) skriver om hvordan bedrifter ansetter en blanding av folk som har sterk faglig kompetanse, men som også kan bidra på å skape et godt arbeidsmiljø. I et intervju med avdelingsdirektør for rekrutteringsavdelingen i UD, Lars Andersen, ble en traineestilling diskutert hvor kun 15-14 personer blir valgt ut blant 300-350 søkere. Under intervjuet ble det poengtert at frivillig arbeid som viser samfunnsorientering og engasjement, er en viktig faktor i ansettelsesprosessen.

Beskyttelse av egen verden

Frivillig arbeid kan bidra til å opprettholde og forbedre ens eget sosiale og kulturelle miljø. Denne delen handler om å beskytte seg selv mot negative tanker ved seg selv og sin egen situasjon. Gjennom frivillig arbeid kan en redusere skyldfølelsen av å være mer privilegert enn andre.

Verdiorientering

Frivillig arbeid gir en følelse av å kunne bidra til noe meningsfullt og verdifullt.

I en studie gjort av psykologer ved Setson University, om studentfrivillighet, ble det resultert i at de vanligste frivillige aktivitetene studenter tenderte å jobbe med var enten helse-, barn- og utdannings-, eller fattigdoms- relaterte organisasjoner (Moore et al., 2014). I denne studien ble det konkludert med at de sterkeste motivene for å jobbe frivillig blant studentene var verdier (f.eks altruistisk frivillig arbeid) og forståelse (f.eks mulighet for nye læringserfaringer)

Forbedring av ferdigheter og kunnskap

Frivillig arbeid gir mulighet for å utvikle og forbedre ferdigheter og kunnskaper på ulike områder. Frivillig arbeid gir erfaring. Dette kan være erfaring i ulike fagdisipliner gjennom praktisk arbeid, eller erfaring i en rolle. Dette inkluderer forbedring i ferdigheter knyttet til ledelse, teamarbeid og tidsstyring, akademisk prestasjon og selvtillit (Madsen et al., 2004, som sitert i Moore et al., 2014).

Personlig utvikling

Frivillig arbeid gir mulighet for personlig vekst, selvutforskning og selvrealisering.

I motsetning til beskyttelse, som handler om å redusere negative følelser, handler personlig utvikling om å øke positive følelser som omhandler personlig vekst og utvikling. Forskning har fremhevet at studenter kan oppleve kognitiv gevinst og moralsk utvikling knyttet til frivillig arbeid (Ewing et al., 2002, som sitert i Moore et al., 2014).

Nøkkelfunn: studentfrivillighet

Verdiorientering er en viktig motivasjon for å være frivillig

Det er lav terskel for å jobbe frivillig som student i Trondheim

Beskyttelse av egen verden er en viktig motivasjon for å være frivillig

Folk har sosiale motivasjoner for å være frivillig

Folk har karriere-drevede motivasjoner for å være frivillig

Studenter er ensomme

Levekårsundersøkelsen er en undersøkelse utført av Statistisk sentralbyrå, som kartlegger studentenes boligsituasjon, studieforhold, helse, økonomi og arbeid. I rapporten blir det rapportert at Studenter under 30 år som bor alene, er den gruppen som er minst fornøyd med livet, og hver fjerde student i denne gruppen er plaget av ensomhet. (Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse, 2022). I tillegg til dette, har Studentenes Helse og Trivselsundersøkelse (SHoT) fra 2022 avdekket en alvorlig ensomhetsgrad på landsbasis, der 4 av 10 studenter har få eller ingen venner på studiet (Sivertsen & Johannesen, 2022, s. 83; Finnøy, 2022).

Mange mener at deltagelse i studentfrivilligheten er en medvirkende faktor for å redusere ensomhet og bedre psykisk helse (Finnøy, 2022; Tekna, 2022). Det å melde seg inn i en studentorganisasjon åpner opp for et sosialt nettverk, slik at færre faller utenfor og blir ensomme. Ifølge leder for studentene i Tekna, bør lærestedene komme med en bedre plan for å legge bedre til rette for studentfrivilligheten slik at flere engasjerer seg (Tekna, 2022).

Nøkkelfunn: ensomhet & stress

Mange studenter er ensomme

 Studentfrivilligheten åpner opp for sosiale nettverk

Tjenesteannonsering

For å undersøke studenters generelle interesse for konseptet, benyttet jeg meg av en tjenesteannonsering. Dette gikk ut på å lage et falskt konsept, altså et studentverv som har fokus på interaksjon med dyr og jobber med dyrevern.

Rundt omkring på mitt campus (NTNU Gløshaugen) henger det mange plakater, som reklamerer for ulike studentaktiviteter og arrangementer en kan delta på. Dette kan være alt fra festlige arrangementer, til idrettslag, hytteturer og deltagelse i studentdemokratiet. Her hang jeg opp en plakat om “NTNU Dyreverv” - et verv for dem som er glad i dyr.

Et verv med mening
ER DU GLAD I DYR?

I NTNU Dyreverv får du muligheten til å jobbe med dyr som trenger hjem, arrangere hyggelige samlinger med dyr, og jobbe med viktige saker om dyrevern. Samtidig kan du delta på prosjekter som relaterer seg til ditt eget studie!

Engasjerer du deg for dyr? Høres dette interessant ut for deg? Skann QR koden for å bli med å forme NTNU Dyreverv!

NTNU Dyreverv

På plakaten er det en QR-kode, som indikerte at man kunne få mer informasjon om vervet. Denne QR-koden ledet til en spørreundersøkelse, og en avsløring om at dette ikke var et iverksatt verv, men en spørreundersøkelse som skulle kartlegge interessen for å starte et slikt verv. På denne måten kunne jeg finne ut om en betydelig andel studenter var villig til, og interessert i å delta på et slikt verv.

I spørreskjemaet var jeg ute etter å finne ut hva folk ville få ut av et slikt verv, hvilke oppgaver de var villig til å gjøre i vervet og hvilke saker som var viktig for dem når det gjaldt dyrevern.

Viktige svar fra spørreundersøkelsen

Resultatene fra spørreundersøkelsen avdekker flere interessante funn. Respondentenes svar viser til at det å gjøre noe meningsfullt, er en av de viktigste motivasjonene for å delta i denne organisasjonen. Dette bekrefter tidligere observasjoner om at mange ønsker å hjelpe og har alturistisk motivasjon for frivillig arbeid med dyr og omplassering.

En annen bemerkelsesverdig observasjon er at det viktigste for folk var muligheten til å danne nye vennskap gjennom organisasjonen. Dette indikerer et ønske og behov for å etablere et sosialt nettverk med mennesker som deler lignende interesser.

Det ble også tydelig at det var betydningsfullt for respondentene å kunne inkludere frivillig arbeid i sin CV og vise at de hadde erfaring fra en ideell organisasjon.

Respondentene svarte at det ikke var en ulempe dersom organisasjonens primære fokus skulle handle om katter. Dette spørsmålet ble inkludert for å avdekke eventuelle forventninger om å jobbe med mange forskjellige dyr, spesielt siden Dyrebeskyttelsen hovedsakelig er involvert med katter. Nesten 90% av respondentene svarte imidlertid at dette ikke var et problem, og at de likte katter.

Når det gjaldt de oppgavene respondentene var interessert i å utføre som frivillige, var det en tydelig interesse for å arrangere dyre-relaterte arrangementer, som for eksempel kosetunder med katter, turer med hunder og besøk til gårder. Samtidig var det også mange som var villige til å ta på seg oppgaver som sosialisering av sky katter, rekruttering og sosiale-medier arbeid, og rydding på dyremottaket. Dette bekreftet at respondentene hadde en realistisk forståelse av at organisasjonens arbeid innebar mer enn bare kos og glede.

Til slutt fikk jeg en klar bekreftelse på at mange av respondentene hadde begrenset kjennskap til muligheten for å være fosterhjem for dyr hos Dyrebeskyttelsen. Da de ble informert om denne muligheten, syntes de at det hørtes flott ut.

”Ønsket at det var en organisasjon på NTNU som jobber med dyrevern!”

- *Anonym*

”Savner det å ha dyr, så ville elsket et verv hvor man kan jobbe med dyr! (Spesielt katter:))”

- *Anonym*

”Skulle gjerne vært fosterhjem, men kan ikke ha dyr der jeg bor :(Synes dette konseptet er en super ide!! Jeg vil være med!”

- *Anonym*

Evaluering: Tjenesteannonsering

Dette var en metode hvor jeg ikke forventet så mye svar. Dette er fordi plakatene ble plassert på bestemte plasser, hvor det allerede er en overflod av andre oppmerksomhetssøkende plakater med QR koder. Selv er disse noe jeg sjelden bruker tid på å lese. Derfor var det en positiv overraskelse å få 33 svar på spørreundersøkelsen. Dette kan være en indikasjon på at dette er noe som engasjerer, siden folk tar seg det ekstra bryet til å svare på undersøkelsen, uten en ytre motivator.

Dette var en gunstig måte å trekke til seg studenter som har en indre motivasjon og genuin interesse for idéen. På stands kommer folk gjerne bort for å få seg en kopp kaffe eller snacks, for å kanskje bli overbevist av dem som promoterer på standen.

Plakatene kunne også ha blitt strategisk plassert enda flere steder på campus. I tillegg kunne de blitt distribuert på flere campus-områder rundt i byen. Imidlertid ble denne tilnærmingen ikke gjennomført, da jeg vurderte de allerede 33 svarene som tilfredsstillende. Jeg brukte antallet av svar som en indikator på oppslutningen jeg kunne fått, basert på intensiteten av promoteringen.

Nå som jeg hadde fått bekreftet at dette var det etterspørsel etter fra studenter sin side, måtte jeg finne ut om det var det for Dyrebeskyttelsen også. Dersom studentorganisasjons-idéen er etterspurt av både studenter og Dyrebeskyttelsen, kan dette ansees som en bekreftelse på at løsningen har en solid forankring.

Nøkkelfunn: Tjenesteannonsering

 Det er stor etterspørsel etter å være med dyr blant studenter

  Mange vil få nye venner

    Mange vil føle at de gjør noe viktig

  Folk er uviten om frivillighet- og fosterhjemsmuligheter

 Folk vil vise på CV-en at de jobber for en ideell organisasjon

Workshops med Dyrebeskyttelsen-frivillige

Målet med workshopen var å se på utfordringer Dyrebeskyttelsen-avdelingene opplever, og sammen se på muligheten for at en studentorganisasjon kunne løse noen av disse utfordringene. Jeg ville se om respondentene trodde idéen om en studentorganisasjon var gjennomførbar, og om de var interessert i å samhandle med en slik gruppe.

Jeg ville også få et klart og konkret bilde på nettopp hva utfordringene avdelingene slet med, for å finne ut hvilke områder løsningen kunne bidratt med. Jeg ønsket tilbakemeldinger på hvordan lokalavdelingene kunne samhandle med denne organisasjonen, og hva som var den mest gunstige måten å sette opp organisasjonen på.

Jeg hadde to bekymringer angående det å knytte mange studenter opp mot Dyrebeskyttelsen. Den ene er at studenter som brukergruppe kan ha et rykte på seg om å være uforsiktede, ha masse fester og leve litt uten faste rutiner - som ikke er gunstig for et fosterhjem. Den andre var om organisasjonen kunne bli mer en byrde enn en fordel, da de allerede frivillige kan få nye, uønskede oppgaver knyttet til å forholde seg til denne organisasjonen. Dette var to synspunkter jeg lurte på om de frivillige hadde, og ville få tilbakemeldinger på i workshopene.

Begge workshopene ble holdt digitalt. Ettersom det ble mye forvirring med hvordan det digitale samarbeidsverktøyet skulle brukes, ble det mer eller mindre en muntlig gjennomgang av øvelsene, hvor jeg noterte ned viktige punkt.

Workshop 1

I den første workshopen var det deltagere fra tre forskjellige advelinger som var plassert i Oslo, Sogn og Fjordane og Haugaland. Fordelen med å ha tre forskjellige avdelinger var at jeg kunne få tre ganske unike tilbakemeldinger, siden disse driftes litt annerledes. Her vil jeg beskrive hovedfunnene fra denne workshopen.

Mangel på frivillige

De mest fremtredende utfordringene som ble identifisert under workshopen kunne kondenseres til mangel på frivillige hos de ulike avdelingene. Når det gjaldt administrative oppgaver, ble det fortalt at det er flere oppgaver enn de har frivillige tilgjengelige, og at de ofte blir sittende på oppgaver alene. De får ofte henvendelser om folk som vil være fosterhjem, eller frivillig, men opplever ofte frafall, for eksempel fordi folk kun vil være fosterhjem for kattunger. I tillegg brukes det mye tid på å lære opp folk til ulike stillinger, som ender opp med å være med på 1-2 oppdrag for å så ikke stille opp lenger. Dette er noe som er frustrerende både fordi de eksisterende frivillige bruker sin tid på å lære dem opp forgjeves, samtidig som at de ikke oppnådde den ekstra arbeidskapasiteten de nye frivillige kunne bidratt med.

Dette sier noe om hvor skjørt og uforpliktende frivillighet kan være. Frivillighet er avhengig av at folk stiller opp med sin tid og ressurser - dersom de trekker seg tilbake, kan frivilligheten lide. Frivillighet er også ofte basert på velvilje, og det er sjelden formelle kontrakter eller juridiske bindinger som regulerer forholdet mellom de frivillige og organisasjonen de jobber for.

Deltakerne uttrykte en frustrasjon over at de ikke alltid blir møtt med forståelse fra folk som henvender seg til dem, og at det det var et press på å være tilgjengelig til alle døgnets tider. Mange skjønner ikke at de er frivillige som ikke får betalt for jobben de gjør. Til slutt forklarte de at det var mye frustrasjon, og at de kunne ramset opp utfordringene de slet med hele kvelden - men at de også opplever at de får mye igjen for jobben de gjør, og at mange viser takknemlighet.

Studentorganisasjon-idéen

Alle deltakerne var svært positive til idéen om en studentorganisasjon, noe jeg var positivt overrasket over, angående bekymringene jeg hadde. Deltakerne forklarte at de frivillige hos dem er alle mennesketypene, og at så lenge folk er engasjerte, så er de velkommen.

Under en diskusjon om hva dette skulle ha å si fra avdelingene og deres tid, ble det foreslått at studentorganisasjonen kunne ha en koordinator eller leder, som ble bindeledet mellom Dyrebeskyttelsen-avdelingen og studentorganisasjonen, slik at det ikke var for mye å forholde seg til.

Diverse arbeidsoppgaver

Det ble nevnt at folk flest ikke er kjent med diversiteten av arbeidsoppgaver de frivillige kan ha. Mange tenker at frivillighet hos Dyrebeskyttelsen kun handler om å være fosterhjem for katter, og at de da ikke kan bidra fordi de av ulike grunner ikke kan ha katt/dyr hjemme hos seg. En slik studentorganisasjon kunne kanskje tydeliggjøre dette, og lage en inngang til å bli kjent med variasjonen av oppgaver som finnes hos Dyrebeskyttelsen. En avdeling hadde erfaring med studentmedarbeidere og typiske oppgaver studenter hadde i denne avdelingen var sosiale medier, mailhåndtering, stå på stand og ha vakter på dyremottaket. De hadde også hatt en dyrepleierstudent som gikk gjennom journalene til dyrene.

Studentene fikk også lovnad om å ha sitt arbeid som frivillig som referanse i CV-en sin.

Nye idéer

Nye idéer var viktig for dem, og dersom folk kunne brukt ferdighetene sine til noe nyttig og gøy er det bare positivt, som for eksempel tanken om at studentene kan bruke kunnskaper fra studiet sitt til å gjøre noe for dyrene. Det ble også nevnt av en av deltakerne at nye idéer var ikke noe de klarte å tenke så mye på, og det å få nye perspektiver kunne være veldig interessant for dem. Den siste deltageren presiserte også at så lenge de var motivert, så var det litt samme hva de bidro med så lenge det var noe de hadde bruk for.

Svakheter

Det var dog noen punkter som kunne være svakheter for denne studentorganisasjonen knyttet til studenter som fosterhjem. En av deltakerne fortalte at studenter som er fosterhjem ofte reiste utenbys i ferier, og da leverer fosterkattene tilbake til dyremottaket. Dette fører til at disse periodene kan være belastende for de gjenværende frivillige, og at dyremottaket kan oppleve mindre kapasitet. Et kontraargument fra en annen deltager var at de har mange studenter som tar med seg kattene tilbake til foreldrene i feriene, og de har hatt tilfeller hvor foreldrene da ender opp med å adoptere en eller to katter etter dette.

Derfor må en tenke på avhengigheten dyremottakene skulle hatt til denne organisasjonen, og sørge for at i perioder hvor studentene er mindre tilgjengelige - som i ferier og eksamensperioder. Dette kan gjøres for eksempel ved;

- Å ha en plan på hvordan å takle at studentene/studentorganisasjonen ikke er tilgjengelig under disse tidsperiodene.
- Å gjøre arbeid i disse periodene mer attraktivt, for eksempel ved å arrangere eksamenslesings-avbrekk gjennom å arbeide med dyr.
- Vurdere hvor sterk avhengigheten skal være i utgangspunktet. Eksempelvis ved at studentorganisasjonen kun fungerer som en slags bonus eller avlastning i de periodene studenter er tilgjengelige, slik at overgangen mellom disse periodene blir for krevende.

En annen utfordring er at studenter ofte bor i små hybler hvor kattene kunne begynne å kjede seg, bli understimulert og ødelegge møbler.

Imidlertid var det veldig positivt de gangede katter kom i fosterhjem til kollektiv, hvor alle i kollektivet var med på det. Da får katten store sosialiseringmuligheter og større områder å gå rundt i.

“Adopsjonsprosessen er et problem den òg, men frivilligheten er et større problem, så det er egentlig bra for oss at du skiftet fokus”

- Dyrebeskyttelsen-frivillig, etter at jeg sa jeg skiftet retning fra adopsjonsprosessen

“Hvis dette blir gjort i praksis kunne dette bety enormt for avdelingene”

- Dyrebeskyttelsen-frivillig

“Veldig, veldig god idé!”

- Dyrebeskyttelsen-frivillig

Workshop 2: Avdeling Sør-Trøndelag

Den andre workshopen var med deltagere fra samme avdeling, hvor det var 6 deltagere til stede. Fordelen med dette var at de sammen kunne diskutere hva som hadde funket for dem, og argumentere med poenger de andre ikke hadde tenkt på. Her vil jeg beskrive hovedfunnene fra denne workshopen.

Mangel på frivillige

I denne workshopen var tema også en mangel på frivillighet. De opplevde også at mange viste interesse for å være frivillig, for å så falle fra underveis i prosessen.

Studentorganisasjon-idéen

Denne gruppen var også veldig positiv til studentorganisasjon-idéen. Dette er en avdeling som er veldig interessant i og avhengig av studenter til vanlig, siden Trondheim er såpass tett befolket av studenter. En av deltakerne forklarte at de opplevde at det var vanskelig å nå ut til studenter, og trodde dette kunne være en god måte å få dette til på. Vedkommende nevnte også at Dyrebeskyttelsen kan virke fremmed og seriøs, og at det da kan virke som et veldig stort steg å melde seg som frivillig hos dem. En slik studentorganisasjon kan være et mer lavterskel tilbud for å bli kjent med Dyrebeskyttelsen.

Fellesskap

I tillegg var det flere som snakket om at dette kunne bli et bra fellesskap, og at de selv ønsket en litt større fellesskapsfølelse blant de eksisterende frivillige. De snakket om at dette kunne være en fin arena for studenter med interesser som skiller seg fra majoritetens - et tilbud som ikke sentrerer rundt alkohol og festing. Her kan de studentene med lik interesse og lidenskap for å hjelpe dyr kunne komme sammen og skape et fellesskap.

De var veldig åpne for at gruppen skulle kunne arrangere møter med dyrene, slik de hadde gjort under "psykt vanlig uke". Avdelingen har også kjøpt et nytt hus som skal pusses opp og bli det nye dyremottaket, nær cam-

pus Gløshaugen og NTNU Handelshøyskolen. Her kunne gruppen ha møter og samlinger, eller bare komme for en kopp kaffe.

Struktur

I denne workshopen fikk jeg mye tilbakemeldinger på hvordan strukturen til denne organisasjonen kunne sett ut. De forklarte at det hadde gitt mening at organisasjonen på et eller annet vis var koblet til Dyrebeskyttelsen, altså at det ikke var en helt uavhengig organisasjon som også kunne være koblet til andre dyrevernonorganisasjoner. Dette var på grunn av at forskjellige dyrevernonorganisasjoner kan ha uenigheter om etiske hensyn, som for eksempel avlving. Denne organisasjonen måtte kunne forholde seg til Dyrebeskyttelsen etiske plattform og være "enig" for å kunne ha et samarbeid.

Det ble derfor forklart at organisasjonen burde være underlagt Dyrebeskyttelsen, eller at de hadde et samarbeid, men at organisasjonen driftet seg selv slik at avdelingen ikke fikk et ekstra ansvarsområde. Det gav mening å ha en leder hvor kommunikasjonen kunne gå gjennom. De har allerede en del grupper å forholde seg til, så jo mindre ledd jo bedre.

De har veldig grundige krav til opplæring av frivillige, så det vil ikke være slik at man kan direkte bli frivillig hos avdelingen gjennom denne studentorganisasjonen, og et samarbeid må fremdeles skje på avdelingens premisser. Dog kan organisasjonen fungere som en inngang til å bli kjent med mulighetene for å bli frivillig, hvor en deretter kan ta steget videre for å faktisk bli frivillig gjennom Dyrebeskyttelsen om en ønsker.

”Jeg er veldig positiv. Og jeg er ikke positiv mye.”

- Dyrebeskyttelsen-frivillig

Evaluering: Workshops

Workshopene fungerte veldig bra i form av å bekrefte en trengsel etter frivillighet, og at en studentorganisasjon kunne være med på å løse dette. Det veldig positiv respons fra alle deltakerne i begge workshopene, som gir meg stor selvtillit på at dette er noe som kunne hatt betydning i praksis. Jeg fikk gode innspill på hvordan strukturen i organisasjonen kunne være, og hvordan de kunne organiseres i forhold til Dyrebeskyttelsen.

Nøkkelfunn: Workshops

Avdelingene har behov for frivillige og fosterhjem

Studentorganisasjonen kan skape fellesskap

De frivillige føler at de gjør noe viktig

Studenter kan få på CV-en at de har vært frivillig

Avdelingen i Sør-Trøndelag vil nå ut til studenter

Studentorganisasjonen kan være et lavterskel tilbud for studenter

Studentorganisasjon og Dyrebeskyttelsen sett i sammenheng

Dette kapittelet har presentert den omfattende ensomheten og stresset blant studenter, samtidig som det har blitt påpekt at studentfrivillighet er et effektivt tiltak for å redusere disse utfordringene. En studentorganisasjon vil fungere som en slik løsning, hvor likesinnede kan samles og skape et inkluderende fellesskap.

Det står også skrevet om motivasjoner for frivillighet. Studentorganisasjonen har mulighet til å oppfylle mange av disse motivasjonene.

Det sosiale aspektet vil bli oppfylt gjennom fellesskapet mellom medstudenter og Dyrebeskyttelsen-frivillige, men også gjennom sosialisering og interagering med dyr. I tillegg er det verdifullt å trekke frem funn fra bakgrunnskapittelet, som fremhever de positive helseeffektene dyr har på mennesker. Dette inkluderer økt sosial interaksjon mellom mennesker samt en reduksjon av ensomhet og stress. Dyr fungerer som en utmerket form for sosial støtte for oss mennesker.

Karriere-aspektet vil bli oppfylt av at studenter kan ha på CV-en at de har vært med i denne studentorganisasjonen, samt kanskje Dyrebeskyttelsen. Dette kan gi positivt inntrykk hos arbeidsgivere.

I bakgrunnskapittelet står det beskrevet at det å passe på dyr kan gi oss en pleiende rolle og en følelse av mening. I tillegg, har studenter uttrykt at gjennom en slik organisasjon vil de føle at de jobber med noe viktig. Slik blir verdiorienteringsaspektet for frivillighetsmotivasjonene dekket.

Tidligere har tjenstedesignmetoder tydeliggjort den betydelige etterspørse- len blant studenter etter å kunne samhandle med dyr, og mange er villige til å utføre oppgaver som allerede gjøres av frivillige i Dyrebeskyttelsen. Samtidig har innsiktshentingene klargjort at Dyrebeskyttelsen har et stort behov for mer frivillig innsats. Det er mange som ikke er klar over mulighetene de kan få hos Dyrebeskyttelsen, både som frivillige og som fosterhjem. Derfor er det nødven- dig for Dyrebeskyttelsen å gjøre disse mulighetene tydeligere og mer synlige, som kan oppåes gjennom en synlig studentorganisasjon.

Et siste poeng å nevne er masteroppgavens overordnede mål om mer oppmerk- somhet og bevissthet knyttet til hjemløse dyr i Norge. Siden denne løsningen tillater flere folk å enklere bli kjent med Dyrebeskyttelsen og den beskrevde situasjonen, er dette et tiltak som kan ha stor betydning på lang sikt.

Alle disse argumentene peker mot at opprettelsen av en studentorganisasjon er en svært gunstig løsning som kan imøtekomme behovene til både studenter og Dyrebeskyttelsen.

På de neste sidene vil jeg visualisere disse poengene i en gap-analyse. Gap analysene er en visualiseringsmetode som skal illustrere nåværende si- tuasjon og knytte det opp mot den ønskede situasjonen, og beskrive hvordan spesifikke tiltak kan muliggjøre den ønskede situasjonen.

Gap-analyse: Dyrebeskyttelsen

Nåværende situasjon

Dyrebeskyttelsen har mangel på frivillige, hvor det ofte er for mange oppgaver som må fordeles på for få folk. I tillegg bruker de mye tid på å lære opp frivillige som faller fra etter få oppdrag.

Dyrebeskyttelsen har behov for flere fosterhjem, for å plassere alle hjemløse katter et sted dersom dyremottaket blir fullt.

Det er for mange hjemløse katter i Norge.

Ønsket situasjon

Økt strøm av folk som er interessert i å være frivillig hos Dyrebeskyttelsen, og forblir frivillig en stund.

Økt strøm av folk som kan tilby hjemmet sitt til fosterkatter, og som har tid og kapasitet til dette.

Alle dyr i Norge bør være chippet og ID-merket. Katter bør helst bli kastrert, for å hindre oppblomstring av katterkolonier. Flere folk bør vurdere omplassering fremfor andre alternativer når de skaffer seg dyr.

Gap

Flere må bli kjent med mulighetene som finnes i Dyrebeskyttelsen, og få et helheltlig innblikk i hva det vil si å være frivillig

Flere må bli kjent med mulighetene som finnes for å være fosterhjem, og fordelene med å være dette.

Flere må bli bevisst på situasjonen i Norge, og viktigheten av å vurdere omplassering i stedet for å skaffe seg "nye" dyr. Folk må innse viktigheten av kastrering, chipping og ID-merking av dyrene sine.

Løsningens bidrag

En studentorganisasjon er et lavterskel tilbud som lar studenter bli kjent med Dyrebeskyttelsen uten å måtte forplikte seg til å være frivillig. Studenter promoterer organisasjonen på stands på ulike campus, som fører til økt eksponering for Dyrebeskyttelsen. Slik vil Dyrebeskyttelsen nå ut til en hel brukergruppe på et nytt nivå enn tidligere.

En studentorganisasjon vil også bevisstgjøre viktige saker innenfor dyrevern, som viktigheten av å vurdere omplassering og ID-merking av kattene sine.

Studentorganisasjonen åpne opp for at flere mennesker bli involvert i og opptatt av viktige diskusjoner og problemstillinger innenfor dyrevern.

Gap-analyse: Studenter

Nåværende situasjon

Det er store nivåer av ensomhet blant studenter.

Studenter stresser mye

Det er få muligheter for at studenter kan samhandle med dyr. Mange savner å kunne interagere med dyr, og studenthverdagen og den økonomiske situasjonen tillater dem ikke å kunne eie sitt eget.

Ønsket situasjon

Relativt ingen ensomhet blant studenter

Mindre stressende studenter

Flere og synligere tilbud som gjør at studenter får samhandle med dyr

Gap

Det må i stor grad tilrettelegges for studentfrivillighet. Det må finnes flere tilbud hvor studentene kan gå til noe som passer dem, og det må tilrettelegges for plass til disse tilbudene.

Det må finnes tilbud som bidrar til å senke stress blant studenter

Det er få tilbud som eksisterer for å kunne samhandle med dyr. De som finnes, blir ikke promotert godt nok for studentene.

Løsningens bidrag

Studentorganisasjonen vil bidra med et fellesskap for studenter som er glad i dyr. Slik kan likesinnede finne hverandre, og ha det sosialt sammen.

I tillegg kan en peke på dyrs evner til å redusere ensomhet, depresjon, stress og angst hos mennesker.

Organisasjonen tilbyr at studenter kan jobbe for noe de bryr seg om, som kan bidra til mestringsfølelse.

En studentorganisasjon vil være et veldig synlig og lavterskel tilbud for studenter. Slik åpner det seg flere muligheter for å samhandle med dyr, og studenter som savner dette i hverdagen vil få muligheten til dette.

Nøkkelfunn som støtter konseptet studentorganisasjon

Her har jeg koblet opp de viktigste nøkkelfunnene jeg har samlet opp fra innsikt og bakgrunn, for å demonstrere løsnings effekt.

Dyrebeskyttelsen

● ● ● Dyrebeskyttelsen har behov for frivillige og fosterhjem

● Omplassingsmuligheter trenger mer synlighet

● ● Studentorganisasjonen kan være et lavterskel tilbud for studenter

● Avdelingen i Sør-Trøndelag vil nå ut til studenter

● Studentorganisasjonen kan skape fellesskap

● Studenter kan få på CV-en at de har vært frivillig

Studenter

● Mange studenter

● ● ● Folk er uforberede på fosterhjem

● ● Det er stor engst for å være med dyr

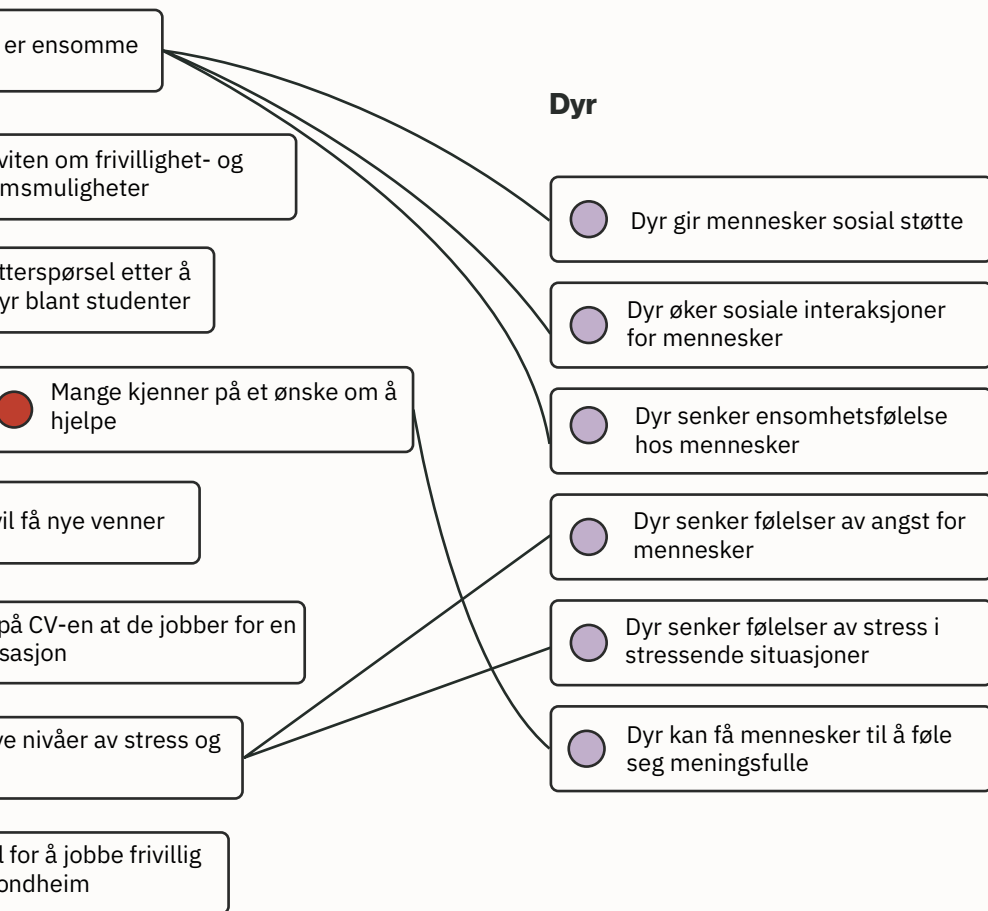
● ● ● ● ●

● ● ● Mange vil

● ● Folk vil vise interesse i ideell organisasjon

● Studenter har høy angst

● Det er lav terskel for å bli student i Trondheim

Samtale med Sit

For å finne ut hvilke muligheter studentorganisasjonen har til å bli satt opp og hvilke økonomiske gevinster denne organisasjonen kan ha, tok jeg en samtale med Sit - studentskipnaden i Trondheim.

Starte en studentorganisasjon

Det å sette opp en studentorganisasjon er lett. En må ha tre styremedlemmer: en leder, en nestleder og et til styremedlem.

1. Det er bare å starte opp en forening når som helst. Det må arrangeres et stiftelsesmøte hvor minst to personer er til stede.
2. Organisasjonen må velge et styre og vedtekter, som videre sendes inn til Brønnøysundregistrene. Dette er viktig for å opprette bankkontoer.
3. Videre kan man søke om støtteordninger.

Søknader

Det å søke om støtte til studentorganisasjoner og få gjennomslag, handler mye om hvordan en formulerer søknaden. Det er viktig å ramme inn organisasjonens verdier og mål på en klok måte, og være klar i måten organisasjonen skal gagne studentene på. Eksempelvis ble det sagt at det er større sannsynlighet for å få økonomisk støtte dersom organisasjonen er tilknyttet studenters psykiske helse og reduksjon av ensomhet - i stedet for at pengene skal gå til å hjelpe dyr. (Noe som kan bli argumentert for i dette tilfellet)

Pengestrøm kan ikke gå direkte til Dyrebeskyttelsen

Pengestrømmen som organisasjonen får gjennom sponsor- og støtteordninger kan ikke gå direkte som donasjoner til Dyrebeskyttelsen. Dette er fordi disse ordningene er knyttet direkte mot studentene, deres vel-

ferd og drift av organisasjonen.

Det ble også fortalt at siden disse støtteordningene er en fast sum som skal fordeles til ulike formål, er det høyere sannsynlighet for at arrangementer som involverer flere, som for eksempel en stor gallamiddag til 150 stykker, ville fått høyere prioritering enn en gruppe med for eksempel 15 medlemmer.

Dog kan studentenes bidrag til dyrebeskyttelsen være en indirekte pengestrøm fra de forskjellige støtteordningene, dersom fokuset er rettet mot studentene og deres kjerneaktiviteter. Dette kan for eksempel være materialer til at studenter skal få bygge stativer som videre kan bli tatt i bruk på dyremottaket, eller garn som skal brukes til strikkelkvelder hvor studentene strikker kattleker.

Dersom Dyrebeskyttelsen opererer som morselskapet til organisasjonen, kan sponsorer sette spørsmålstegn til hvorfor Dyrebeskyttelsen ikke bidrar økonomisk til denne organisasjonen, til tross for om det er en ideell organisasjon. Da er det høyere sannsynlighet for at søknader blir avslått, fordi det er forventet at morselskapet skal kunne bidra med de utgiftene som trengs.

Her spiller også navnet til organisasjonen en rolle. Dersom en kaller organisasjonen "Dyrebeskyttelsen student", ligger det i navnet at organisasjonen er underlagt Dyrebeskyttelsen, og igjen vil det være forventet at Dyrebeskyttelsen da vil dekke midlene til denne foreningen.

Samtale med Amnesty NTNU

For å få en forståelse for hvordan andre ideelle organisasjoner har satt opp studentorganisasjoner, tok jeg kontakt med Amnesty NTNU, for å få innspill på hvordan dette kunne gjøres.

Her ble jeg fortalt at Amnesty NTNU var frivillig drevet, men økonomisk drevet av Amnesty og de mottok sjelden støtteordninger fra andre enn dem, som så og si bestemmer økonomien dems. Fordelen med dette, var at Amnesty har mer kontroll på at gruppen opprettholdes, for eksempel dersom den skulle begynne å slite eller bli lagt ned i en periode, har Amnesty erfaringen og midlene for å sette det opp igjen, med tanke på erfaringsoverføring.

De har et styre som byttes annethvert år, men det ble forklart at de ville bytte til hvert år, for å få mer forutsigbarhet. Videre kan folk være medlemmer.

Gruppen har tilgang til kontorene til Amnesty i Trondheim, hvor de har møter en gang i uken. På møtene planlegger de hvordan de kan støtte kampanjer og sette saker på agenda.

De har en “come and go” policy, slik at ikke alle medlemmene trenger å være med på møtene - som er positivt i kraft av at de vil ha tilbudet lavterskel, men kan være negativt ved at man ikke har helt kontroll på antall som kommer.

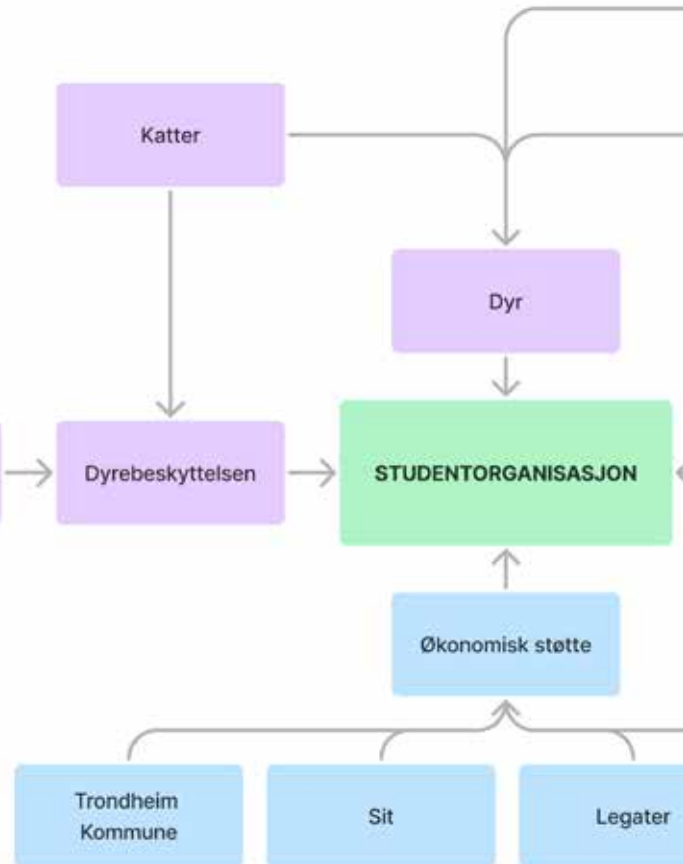
Gruppen har et fellesskap, hvor de har sosiale arrangementer 1-2 ganger i måneden, hvor de gjør alt fra å ha brettspill-kvelder til å dra ut på bar.

Det ble forklart at studentgruppene knyttet til de forskjellige byene driftes på forskjellige måter, alt etter hva som fungerer best for dem. Dette gir mening, da ulike studentmiljøer tilfører ulike styrker. Eksempelvis hadde de en egen jus-gruppe tilknyttet jusstudenter i Oslo, fordi her er det et etablert jus-studium. Dette er noe jeg kan se for meg kan overføres til Dyrebeskyttelsen. I Trondheim er det eksempelvis et stort teknologisk miljø, mens i Ås er det mer tilgang på studenter som studerer biologiske- og veterinærfag. Det en teknolog kan bidra med i forhold til en veterinærstudent kan differensiere veldig. Denne forskjellen i tilganger på studenter vil være en forutsetning som må tas i betraktning. Imidlertid vil det demonstrere interessante vinklinger og forskjellige styrker på hvordan de ulike studentmiljøene i Norge kan bidra med når det gjelder dyrevern. Her kommer vi tilbake til idéene som ble diskutert på workshop 1 - så lenge folk bidro med noe nyttig var dette interessant for Dyrebeskyttelsen.

Stakeholderkart

Etter å samle sammen alt av innsikt, lagde jeg et stakeholderkart av Studentorganisasjonen, for å visualisere hvilke behov og interesser disse har i forhold til hverandre. Her har jeg inkludert Voll gård, som er en gård i Trondheim som har tradisjon for at forskjellige forsamlinger kan møtes for å interagere med gårdsdyrene.

Frivillig-stillinger i Sør-Trøndelag

Behov interne stakeholders

Her har jeg lagt fram behovene til de interne stakeholdersene.

Dyrebeskyttelsen

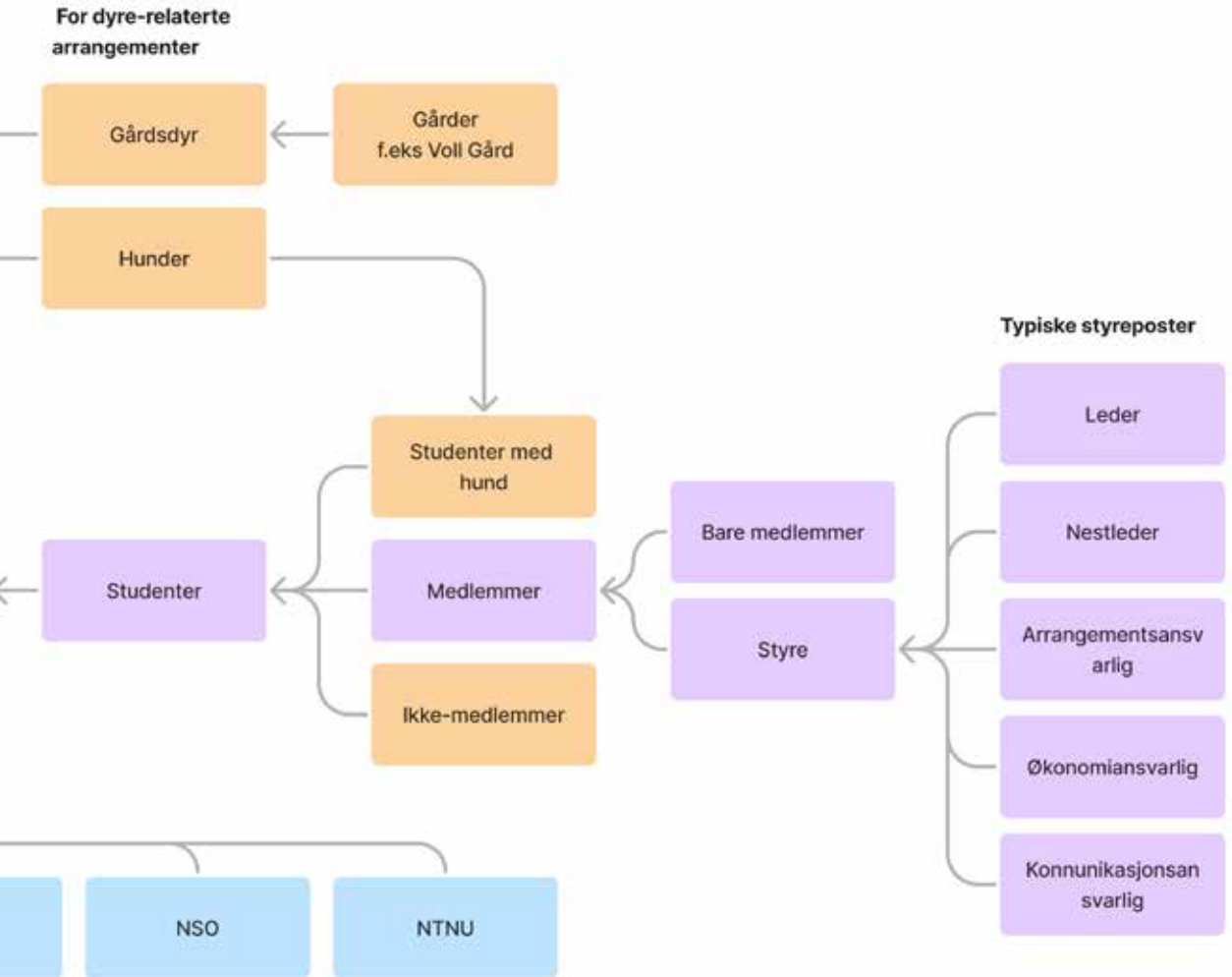
Dyrebeskyttelsen har behov for økt synlighet og økt tilgang på folk som kan være frivillig hos dem. I tillegg, ønsker de et samfunn med mer bevisstgjøring av dyrevernssaker.

Konsept: Studentorganisasjon

Interne interessenter: Interessenter som er nødvendig for at konseptet skal eksistere

Eksterne interessenter: Interessenter som vil ha påvirkning på konseptet, men ikke være essensielle for konseptets eksistens

Økonomiske kilder utenfor Dyrebeskyttelsen
Kan være både essensiell eller ikke-essensiell

Studentene i organisasjonen

Studenter trenger tilgang på lokaler hvor de kan ha møtevirksomhet. I tillegg trenger de tilgang på dyr, for å samhandle med disse, og arrangere ulike dyre-relaterte arrangementer.

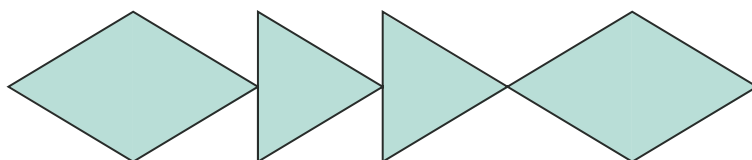
Kattene hos Dyrebeskyttelsen

Kattene hos Dyrebeskyttelsen, i tillegg til fundamentale behov som omsorg, mat og stell, har (i mange tilfeller) behov for økt sosialisering og flere fosterhjemsmuligheter.

Kapittel 6

KONSEPTFORSLAG

Denne delen vil beskrive det foreslåtte konseptet, dets struktur, verdi og målsetting.

Figur 2: Min prosess

Dyrebeskyttelsen x studentorganisasjon

Trondheim mangler og etterspør en studentorganisasjon hvor studenter får muligheten til å samhandle med dyr og jobbe med aktuelle dyrevernsaker. Samtidig har Dyrebeskyttelsen behov for økt eksponering av sitt arbeid og flere frivillige. Studentorganisasjonen vil være en arena som kan knytte disse to behovene sammen.

Beskrivelse av organisasjonen

Samhandling

Studentorganisasjonen burde være selvstendig drevet, men hatt en form for samarbeid eller partnerskap med Dyrebeskyttelsen. Dette kan gjøres på to måter, alt etter hvor avhengig studentorganisasjonen bør være av å få økonomisk støtte:

Enten kan studentorganisasjonen være en undergruppe av Dyrebeskyttelsen. Fordelen med dette, er at Dyrebeskyttelsen kan ha stor kontroll over hva gruppen gjør og får lov til å gjøre, samt det å ha erfaring til å sette opp igjen studentorganisasjonen på nytt dersom organisasjonen har manglet oppslutning i perioder.

Ulempen er at dersom gruppen er undergruppe av Dyrebeskyttelsen, er det forventet at Dyrebeskyttelsen skal kunne bidra til gruppen økonomisk, på områder hvor støtteordninger ellers hadde bidratt.

Den andre måten, er at gruppen er uavhengig, men kan ha en slags partnerskapskontrakt med Dyrebeskyttelsen. Da er det lettere å få støtte til organisasjonen.

Studentorganisasjonen og Dyrebeskyttelsen-avdelingen bør ha et bindeledd, altså minst én frivillig fra avdelingen og minst én fra studentorganisasjonen, som kan samhandle og koordinere i forhold til hverandre.

Etisk plattform

Organisasjonen burde ha klare etiske hensyn som er i tråd med Dyrebeskyttelsens etiske plattform. Hensikten med denne plattformen er å gi uttrykk for organisasjonens syn på dyrevelferd, og må taes på alvor.

Gjensidighet

Studentorganisasjonen og Dyrebeskyttelsen har et gjensidig nytteforhold.

Illustrasjon: studenter står på stand

For Dyrebeskyttelsen, får de økt eksponering blant studenter, og økt strøm av folk som blir kjent med viktigheten av dyrevelferd gjennom studentorganisasjonens sitt arbeid. Mange vil bli kjent med mulighetene for å være frivillig og fosterhjem hos Dyrebeskyttelsen. Studentgruppen kan være med på å jobbe med kampanjearbeidet Dyrebeskyttelsen gjør, sosialisering av dyrene de har på dyremottaket, og ekstra arbeid som kreves dersom avdelingen skulle ha behov for det.

For dyrene til Dyrebeskyttelsen, vil dette ha betydning i form av økte sosialiseringmuligheter, omsorg, stimuli og potensielle fosterhjem. På lang sikt, kan dette også bety økt antall adopsjoner, og på et høyere nivå, økt bevissthet blant en brukergruppe slik at katter kan få høyere status

Studentorganisasjonen får tilgang til lokaler (på dyremottaket), hvor de kan ha møtevirksomhet og sosiale sammenkomster med hverandre, de frivillige i Dyrebeskyttelsen og dyrene de har inne. De vil også få muligheter til å arrangere arrangementer som "katteklapp", med kattene på dyremottaket for eksempel i eksamensperioden.

Illustrasjon: Hundetur i skogen

Selvstendige aktiviteter

Gruppen vil også ha selvstendige aktiviteter som ikke innebærer samarbeid med Dyrebeskyttelsen, for å få mer dyrerelatert input. Studenter som har hunder, kan ta med disse og arrangere hundetur i skogen. Det kan arrangeres turer til forskjellige gårder, eksempelvis Voll Gård.

Felleskap

Gruppen vil danne grunnlag for et sosialt fellesskap for studenter som er opptatt av dyrevelferd og er glad i å interagere med dyr. Det vil være en arena hvor likesinnede kan møtes, både studentgruppen alene, men også med Dyrebeskyttelsens frivillige. Det vil, som enhver annen studentorganisasjon, bli arrangert ulike sosiale arrangementer på siden av de dyre-relaterte arrangementene.

Roller

Organisasjonen vil ha tre nivåer av tilgjengelighet:

- Et styre: Beslutningstakerne i organisasjonen, som, hvis nødvendig, kan få en egen komité. De har ansvar for drift og styring av organisasjonen.
- Medlemmer: Studenter som er medlem i studentorganisasjonen, og får innpass i alle aktivitetene og arrangementene som arrangeres av styret. De kan være med i en av komitéene og aktivt bidra med planlegging, eller bare være “generelle” medlemmer.
- Alle studenter: Studenter som ikke er medlem, kan melde seg på “offentlige” arrangementer som organisasjonen arrangerer, eksempelvis “katteklapp” eller “hundekos” i eksamensperioden.

Styret består av, og bør skiftes hvert år for forutsigbarhet for Dyrebeskyttelsen. Rollene består av;

Leder

Studentorganisasjonen burde ha en leder, helst en som allerede er frivillig hos dyrebeskyttelsen. Lederen for organisasjonen har ansvar for den overordnede driften av organisasjonen, som fungerer som en talsperson og representant. Lederen gir veiledning og retning til organisasjonen, og er ansvarlig for å koordinere styrearbeidet og sikre at alle oppgaver og ansvar blir utført.

Nestleder

Dersom lederen er fraværende, vil nestleder ta på seg ansvaret og oppgavene lederen har. Nestleder vil også kunne ta på seg oppgaver lederen har, dersom det i perioder er for mye arbeid.

Økonomiansvarlig

Økonomiansvarlig i organisasjonen har ansvar for alt av økonomistyring. De fører regnskap og utarbeider budsjett, håndterer inntekter og utgifter, søker økonomisk støtte eller sponsorer, og sørger for at organisasjonens ressurser brukes i samsvar med regler og retningslinjer.

Arrangementsansvarlig

Arrangementsansvarlig har ansvaret for arrangementene som skal holdes av gruppen. Dette innebærer planleggingen av disse, koordineringen og gjennomføringen av arrangementene, aktivitetene eller prosjektene organisasjonen er involvert i.

Arrangementene kan ha ulik grad av tilgjengelighet basert på de tre nivåene nevnt innledningsvis. Aktuelle arrangementer vil være besøke gårder, gå på tur med hunder, samle inn penger til kampanjer, katterklapp, o.l. Ellers vil organisasjonen bistå hos Dyrebeskyttelsen-avdelingen, hvis det skulle være etterspurt.

Kommunikasjonsansvarlig

Har ansvaret for markedsføring og kommunikasjon for organisasjonen. Dette kan innebære å stå på stands, lage markedsføringsmateriell som plakater og roll-ups, og administrere sosiale medier-kontoer.

Scenarios

For å illustrere har jeg benyttet meg av noen scenarios, som kan sette studentorganisasjonen i kontekst og virkelighetsgjøre betydningen.

Illustrasjon: Silje og Harald

Studentorganisasjon: En bevisstgjøring av situasjonen med hjemløse katter i Norge

Paret Silje og Harald snakker om å skaffe seg katt. De er begge klar over hvor søt en kattunge kan være, men etter at Harald var med i studentorganisasjonen i studietiden, er det umulig for han å ikke skaffe seg en katt gjennom omplassering, fordi han er så klar over situasjonen med hjemløse katter i Norge og hvor mange katter som trenger hjelp.

Silje syntes det er litt synd å gå glipp av perioden der katten er kattunge, men går med på å bli med på dyremottaket for å se på kattene de har inne. Av å komme på dyremottaket, innser hun at det virkelig er mange katter som har behov for en ny sjanse i livet. Etter en liten stund på mottaket, er det spesielt en katt Silje får ekstra god kjemi med. Etter dette, kan hun ikke legge tankene vekk fra å adoptere denne, så de arrangerer å få den adoptert.

Studentorganisasjon: En inngang til å være frivillig

Eva har vokst opp med dyr i hjemmet. Etter et år på studiet begynner hun virkelig å savne det å interagere med dyr til vanlig. Hun har hørt om muligheter for å være fosterhjem for dyr i korte perioder, og skulle gjerne ønske å være dette, men forkaster tanken da det ikke er lov med dyrehold i leiekontrakten. Plutselig en dag på campus oppdager hun studentorganisasjonen. Hun melder seg inn så fort som mulig, og finner raskt ut at dette er noe hun trives med. Her får hun delta og arrangere ulike aktiviteter med dyr, samtidig som hun får et sosialt nettverk utenfor studiet, hvor hun følte hun ikke helt traff sine likesinnede.

Etter å ha blitt kjent med Dyrebeskyttelsen, innser hun mulighetene som finnes for frivillighet i organisasjonen. I tillegg har hun blitt kjent med folk som allerede er frivillig i Dyrebeskyttelsen, og velger å melde seg som frivillig selv. Nå har hun større ansvar innenfor Dyrebeskyttelsen, og større muligheter for å hjelpe og interagere med dyr.

Studentorganisasjon: mer frihet for de frivillige

Frans er frivillig ved dyremottaket i Sør-Trøndelag. Siden studentorganisasjonen oppsto, merket han en betydelig økning av folk som er interessert i å være frivillig hos dem. Dette er etter diverse samarbeidsarrangementer studentorganisasjonen og dyremottaket har hatt, og han opplever ofte at etter arrangementer som “katteklapp”, at mange henvender seg til ham og lurer på hva det innebærer å være frivillig. Studentgruppen har hjulpet lokalavdelingen sosialt også, ved at mange ivrige og sosiale studenter initierer på ulike sosiale arrangementer.

Nå har Frans mye mer fritid, med god samvittighet. Siden det er flere frivilligoppleves det som at det er flere som deler på oppgavene som må gjøres.

Plan for organisasjonen: kortsiktig, mellomiktig, langsiktig

Skriv noe lurt her oda

Kortsiktig: Umiddelbare mål

Kortsiktig plan blir å få startet opp organisasjonen i én by. Her blir fokuset å etablere studentorganisasjonen i Trondheim, hvor det finnes en tilstrekkelig studentpopulasjon, høy grad av frivillighet og etterspørsel etter samhandling med dyr blant studenter. Her blir fokuset på å rekruttere de aller første medlemmene som kan registrere organisasjonen i Brønnøysundregistrene. Det er fordelaktig at minst én av oppstarterne allerede er frivillig i Dyrebeskyttelsen, og kjenner til folk og preferanser til organisasjonen de skal i stor grad samhandle med. Når organisasjonen er etablert, bør det settes opp et styre og strukturen i organisasjonen kan begynne å ta form. Etterhvert vil videre rekruttering skje, og organisasjonen får større oppslutning. Nå kan de begynne å planlegge arrangementer og agenda. Dette er en prøveperiode hvor studentorganisasjonen må tilpasses til hva som fungerer og ikke fungerer.

Mellomlangiktig plan: Ekspansjon og vekst

Etterhvert vil organisasjonen ekspandere til andre studentbyer, som har en Dyrebeskyttelsen-lokalavdeling tilgjengelig. Disse kan få erfaringsoverføring fra hvordan studentorganisasjonen i Trondheim fungerer, men vil også ha muligheten til å forme seg selv uavhengig av hvordan organisasjonen driftes i Trondheim. Her kan planlegging og samarbeid på tvers av studentorganisasjonene og lokalavdelingene oppstå.

Langsiktig: Etablering

Her vil organisasjonene fokusere på etablering og en solid tilstedeværelse i studentbyene. Nå har studentorganisasjonen fått fotfeste i alle de ønskede byene, og fokuset videre vil bli på å opprettholde og jobbe kontinuerlig med dyre-relaterte arrangementer og initiativer.

En annet langsiktig resultat, vil være det at en større del av befolkningen enn før, vil være bevisst på viktigheten av dyrevern og situasjonen med hjemløse dyr i Norge. Ved økt oppmersomhet og forståelse for problemet, kan vi håpe på en sterk mobilisering av ressurser, frivillige og offentlig støtte, som kan bidra til å forbedre livene til dyrene og redusere antallet av hjemløse dyr. En bevisstgjøring vil lagge grunnlaget for en ansvarlig tilnærming til dyrevern i samfunnet vårt.

Kapittel 7

DISKUSJON

Dette kapitlet vil diskutere oppgavens bidrag for dyrevelferd, for studentene og for dyrebeskyttelsen. Det vil forklare hvordan de satte ramme-
ne og valget av metode har påvirket sluttresultatet.

Denne masteroppgaven har vært en utforskning av situasjonen med hjemløse dyr i Norge, og tar utgangspunkt i Dyrebeskyttelsen Norges lokalavdelinger. En av de sentrale utfordringene Dyrebeskyttelsen står ovenfor, er mangel på et tilstrekkelig antall frivillige, som resulterer i et betydelig stress og ansvar ovenfor de eksisterende frivillige.

Målet med dette prosjektet har vært å identifisere og analysere de utfordringene som Dyrebeskyttelsen står ovenfor i sitt arbeid med hjemløse dyr, med en overordnet intensjon om å forbedre situasjonen for disse dyrene i Norge.

Hva gjør oppgaven for dyrevelferd?

Dyrevelferd er et konsept som formulert av mennesker, og det er mennesker som har ansvaret for å forvalte og implementere tiltak for å opprettholde dyrevelferden. Derfor er en menneske-sentrert tilnærming nødvendig for oppgaven. Oppgavens løsning er spesifikt utviklet for å støtte og bistå de menneskene som aktivt jobber med å fremme og forbedre dyrevelferden i Norge.

Å bedre statusen til katter i Norge, er ikke noe denne løsningen direkte vil kunne løse. Det krever en omfattende endring av holdninger i samfunnet og politiske beslutninger, som for eksempel pålagt ID-merking og chipping av katter. Imidlertid har jeg tro på at løsningen vil kunne bidra til å øke bevisstheten rundt denne problemstillingen. Ved å øke fokus på dyrevelferd og skape engasjement blant mennesker, kan løsningen indirekte bidra til å løfte kattens status over tid.

Metodevalgets påvirkning

Metodevalget har vist seg å være en spesielt hensiktsmessig for å håndtere dette komplekse temaet. Ved å benytte tjenstedesign, og dens bruker-senterte tilnærming, har jeg effektivt kunne tilegne meg kritisk og omfattende innsikt om situasjonen gjennom de valgte tjenstedesignverktøyene. Dette metodevalget har bidratt til å danne et helhetlig bilde av utfordringer og løsningsstrategier.

Det å involvere nøkkelinteressenter og brukere i prosessen, har ført til at jeg har innhentet verdifulle perspektiver og innsikt som har formet og styrket løsningen. Dette har gitt meg selvtillitt på at løsningen er basert på faktiske behov og har reell verdi. Oppgaven har skiftet retning to ganger basert på at jeg har kunnet følge den innsikten jeg har opparbeidet meg.

Ettersom løsningen er konseptuell, og ikke viser til noe håndfast jeg har laget, har jeg betraktet det som avgjørende å grundig reflektere over innsikten, og tydelig dokumentere at løsningen er basert på denne innsikten. Bruken av nøkkelfunn har vært svært verdifull, da jeg har kunnet henvise til opptill flere faser i prosessen hvor viktige poeng har blitt samlet inn, for å styrke argumentene for at valgene mine er grundig begrunnet.

Samtidig har jeg løst oppgaven innenfor de rammer som er satt for å arbeide med en ideell organisasjon. Den foreslåtte løsningen er utformet med tanke på disse begrensningene og tar hensyn til dem. Denne tilnærmingen har blitt oppnådd ved å identifisere og utnytte alternative ressurser og strategier som ikke krever betydelige økonomiske investeringer. Gjennom å fokusere på bevisstgjøring, engasjement, og tilrettelegging, har jeg utviklet en løsning som oppmuntrer til økt frivillig deltakelse uten å kreve store pengebeløp. Dette gjør det mulig å oppnå positive resultater og bidra til dyrevelferden innenfor organisasjonens økonomiske begrensninger.

Involvering av en ny brukergruppe

Konseptutviklingen og løsningen jeg har presentert har involvert at jeg måtte inkludere en ny brukergruppe enn det jeg originalt hadde planer om, nemlig studenter. Denne utvidelsen av konseptet har gjort at jeg måtte utvide behovsanalysen til løsningen, for å se om det vil være betraktelig oppslutning og etterspørsel til det foreslåtte konseptet.

For å utforske studenters motivasjoner og hverdag i forhold til frivillig arbeid, har jeg måttet dykke dypere inn i deres perspektiver. Dette har gitt meg verdifull innsikt i hva som motiverer studenter til å engasjere seg frivillig, om det er tilrettelagt for dem, og om det er etterspørsel etter en slik løsning blant studentene.

En oppdagelse som ble gjort i konseptutviklingsfasen var den høye graden av ensomhet blant studenter på landsbasis. Dette åpnet opp for en ny dimensjon i løsningen, der frivillighetsarbeid kunne være en bidragsytende faktor for å håndtere dette problemet.

Denne innsikten om studenters ensomhet har gitt en dypere forståelse av hvorfor en slik løsning kan være verdifull for studentene. Ved å engasjere seg i frivillighetsarbeid med dyr, kan studentene få muligheten til å delta i meningsfulle aktiviteter og samhandle med andre mennesker som deler deres interesse. Dette kan bidra til å redusere følelsen av ensomhet og skape et fellesskap der de kan dele erfaringer og opplevelser.

I tillegg har jeg oppdaget en betydelig etterspørsel blant studenter etter å samhandle med dyr og ha muligheten til å bidra til deres velferd. Dette viser at løsningen kan tilfredsstille en eksisterende interesse og behov blant studentene, og dermed styrke deres motivasjon for å delta i frivillighetsarbeidet.

Denne innsikten har bidratt til å styrke løsningen ved å ta hensyn til studenters behov og ønsker. Ved å tilrettelegge for studenters deltakelse i dyrevernsarbeidet, kan løsnin-

gen få oppslutning, og engasjere flere mennesker for dyrevelferd og frivillighetsarbeid med hjemløse dyr.

Ved å kombinere Dyrebeskyttelsens trengsel for frivillighet og synlighet med studenters etterspørsel om å samhandle med dyr, er dette en løsning som har solid forankring.

REFERANSER

AHO: Arkitektur- og designhøyskolen i Oslo (u.d.) *Tjenstedesign*. <https://aho.no/no/om-aho/fagomrader/tjenstedesign>

Allen, K., Blascovich, J., & Mendes, W. B. (2002) Cardiovascular Reactivity and the Presence of Pets, Friends, and Spouses: The Truth About Cats and Dogs. *Psychosomatic Medicine* 64(5), 727-739. https://journals.lww.com/psychosomaticmedicine/Fulltext/2002/09000/Cardiovascular_Reactivity_and_the_Presence_of.5.aspx

Allen, K., Shykoff, B. E., & Izzo Jr, J. L. (2018) Pet Ownership, but Not ACE Inhibitor Therapy, Blunts Home Blood Pressure Responses to Mental Stress. *Hypertension*, 38(4). <https://doi.org/10.1161/hyp.38.4.815>

Amnesty International. (2018, u.d.). *Aktivitetportalen*. <https://amnesty.no/for-aktivister/regionkontor-lokalgrupper>

Binder T., Brandt, E., & Gregory, J. (2008) Design participation(-s), *CoDesign*, 4(1), 1-3. [10.1080/15710880801905807](https://doi.org/10.1080/15710880801905807)

Borgi, M. & Cirulli, F. (2016) Pet Face: Mechanisms Underlying Human-Animal Relationships. *Frontiers in Psychology*, 7, 97-105. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2016.00298>

Bø, E. (2022, 28.07) Sprengt kapasitet hos Dyrebeskyttelsen - Bruk-og- kast-mentalitet, VG. <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/8Qe13E/sprengt-kapasitet-hos-dyrebeskyttelsen-bruk-og-kast-mentalitet>

Clary, E. G., Snyder, C. M., Ridge, R. D., & Copeland, J., Arthur, A., Haugen, J., & Mienie, P. (1998). Understanding and Assessing the Motivations of Volunteers: A Functional Approach. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(6) 1516-1530.

Damodaran, L. (1996). User involvement in the systems design process – a practical guide for users. *Behavior & Informa-*

tion technology, 15(6). 363-377. https://rauterberg.employee.id.tue.nl/Special-Issues/2006-BIT-25_years/damodaran-1996.pdf

Det humanistiske fakultet, NTNU (u.d.) *Engasjer deg!* <https://www.ntnu.no/hf/karriere/engasjer-deg>

Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse. (2022, 17.08). *Ny kunnskap om studentenes hverdag*. <https://hkdir.no/aktuelt/ny-kunnskap-om-studentenes-hverdag>

DOGA. (u.d.). *Guide for designdrevet innovasjon*. <https://doga.no/verktoy/designdrevet-innovasjon/guide-for-designdrevet-innovasjon/2/designprosessen/>

Dyrebeskyttelsen (2023, u.d.) Fanesak Hjemløse Dyr. <https://www.dyrebeskyttelsen.no/hjemlose-dyr/>

Feh, C. & de Mazières, J. (1993) Grooming at a preferred site reduces heart rate in horses. *Animal Behaviour* 46(6), 1191-1194. <https://doi.org/10.1006/anbe.1993.1309>

Finnøy, L. (2022, 26.09). Skap rom for studentfrivilligheten. *Universitetsavisa*. <https://www.universitetsavisa.no/frivillighetsgruppa-student-studentfrivillighet/skap-rom-for-studentfrivilligheten/368428>

FN-Sambandet. (2022, 21.12). *FNs naturavtale*. <https://www.fn.no/om-fn/avtaler/miljoe-og-klima/fns-naturavtale>

Folse, E. B., Minder, C.C., Aycocock, M. J., & Santana, R. T., (1994) Animal-Assisted Therapy and Depression in Adult College Students. *Anthrozoös*, 7(3), 188-194. [10.2752/089279394787001880](https://doi.org/10.2752/089279394787001880)

Friedmann, E., Katcher, A. H., Lynch, J. J., & Thomas, S. A. (1980). Animal companions and one-year survival of patients after discharge from a coronary care unit. *Public*

health reports (Washington, D.C. : 1974), 95(4). 307–312.

Gezelius, S. S. & Veggeland, F. (2022) Innledning. S.S. Gezelius & F. Veggeland (Red.), *Forvaltning av dyrevelferd i Norge: Hvordan få lovverket til å virke?* (s. 9-19). Cappelen Damm Akademisk. https://library.oapen.org/viewer/web/viewer.html?file=/bitstream/handle/20.500.12657/56660/Dyrevelferd_PDF.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Gunnthorsdottir, A. (2001) Physical Attractiveness of an Animal Species as a Decision Factor for its Preservation. *Anthozoös*, 14(4), 204-215. [10.2752/089279301786999355](https://doi.org/10.2752/089279301786999355)

Han, Q. (2010). *Practices and Principles in Service Design: Stakeholder, Knowledge, and Community of Service*. [Doktorgradsavhandling]. University of Dundee

Hawes, S. M., Kerrigan, J. M., Hupe, T., Morris, K. N. (2020) Factors Informing the Return of Adopted dogs and Cats to an Animal Shelter. *Animals*, 10, 1573. [1573. <https://doi.org/10.3390/ani10091573>](https://doi.org/10.3390/ani10091573)

Headey, B. (1999) Health Benefits and Health Cost Savings Due to Pets: Preliminary Estimates from an Australian National Survey. *Social Indicators Research* 47, 233–243. <https://doi.org/10.1023/A:1006892908532>

Helsenorge. (2022, 22.11). *Ensomhet*. <https://www.helsenorge.no/psykisk-helse/ensomhet/>

Horecka, K., & Neal, S. (2022). Critical Problems for Research in Animal Sheltering, a Conceptual Analysis. *Frontiers in veterinary science*, 9, 804154. <https://doi.org/10.3389/fvets.2022.804154>

Hewson C. J. (2003). What is animal welfare? Common definitions and their practical consequences. *The Canadian veterinary journal = La revue veterinaire canadienne*,

44(6), 496–499.

Kristiansen, M. N. (2021, 01.10). Nabolag ber desperat om hjelp - føler seg terrorisert av kattekoloni. *Dagsavisen*. <https://www.dagsavisen.no/demokraten/nyheter/2021/10/01/nabolag-ber-desperat-om-hjelp-foler-seg-terrorisert-av-kattekoloni/>

Marc Fonteijn [servicedesignshow]. (2019, 9.06). *What is Service Design / Christian Bason*. [Video]. Youtube. <https://www.youtube.com/watch?v=gLp-2QFRVXs&list=PLFu-DozNTEkE-Xn0dGcAzikbq0cHSa-GSK&index=3>

Mars Petcare (2023, u.d.) *State of Pet Homelessness Index*. <https://endpethomelessness.com/the-index/>

Mattilsynet (u.å) Mattilsynet sitt ansvar for dyrevelferda. Tilgjengelig fra: <https://www.mattilsynet.no/dyr/dyrevelferd/mattilsynet-sitt-ansvar-for-dyrevelferda#kap-6-det-te-gjer-mattilsynet-nr-nokon-bryt-dyrevelferdslova> (Hentet: 15.05.2023)

Moore, E. & Warta, S. & Erichsen, K. (2014). College students' volunteering: Factors related to current volunteering, volunteer settings, and motives for volunteering. *College student journal*, 48. 386-396.

Nafstad, O. & Tolo, E. (2022) Fra vern mot vold til et liv verdt å leve. S.S. Gezelius & F. Veggeland (Red.), *Forvaltning av dyrevelferd i Norge: Hvordan få lovverket til å virke?* (s. 45-80). Cappelen Damm Akademisk. https://library.oapen.org/viewer/web/viewer.html?file=/bitstream/handle/20.500.12657/56660/Dyrevelferd_PDF.pdf?sequence=1&isAllowed=y

NTNU. (2023, 09.05). *NTNUs studentorganisasjoner*. <https://www.ntnu.no/student/studentorganisasjoner>

Nusem, E., Wrigley C., & Matthews, J.

(2017) Developing Design Capability in Nonprofit Organizations. *Design Issues*, 33(1), 61-75. <https://www.jstor.org/stable/10.2307/48553198>

Patrício, L., Teixeira, J.G., Vink, J. (2019). A service design approach to healthcare innovation: from decision making to sense-making and institutional change. *AMS Review* 9. 115-120. <https://doi.org/10.1007/s13162-019-00138-8>

Rochlitz, I. (2004). Clinical study of cats injured and killed in road traffic accidents in Cambridgeshire. *Journal of Social Issues*, 45(8), 390-394. <https://doi.org/10.1111/j.1748-5827.2004.tb00253.x>

Samfunnet i Ås. (u.d.). *Lag og foreninger*. <http://www.samfunnetiaas.no/lagogforeninger/>

Sanders, E.B.-N. & Stappers, P.J. (2008). Co-creating and the new landscapes of design. *CoDesign* 1(4), 4-18. <https://doi.org/10.1080/15710880701875068>

Sandøe, P., Nørspang, A., Forkman, B., Bjørnvad, C., Kondrup, S., & Lund, T. (2017). The burden of domestication: A representative study of welfare in privately owned cats in Denmark. *Animal Welfare*, 26(1), 1-10. 10.7120/09627286.26.1.001

Shiloh, S., Sorek†, G., & Terkel, J. (2003) REDUCTION OF STATE-ANXIETY BY PETTING ANIMALS IN A CONTROLLED LABORATORY EXPERIMENT. *Anxiety, Stress & Coping*, 16(4), 387-395. [10.1080/1061580031000091582](https://doi.org/10.1080/1061580031000091582)

Sivertsen, B., Johannesen M. S. (2022). *Studentenes helse- og trivselsundersøkelse 2022*. (SHoT 2022). Studentskipnaden SiO. <https://studenthelse.no/>

Steen, M., Manschot, M., & De Koning, N. (2011). Benefits of Co-Design in Service Design Projects. *International Journal of Design*, 5(2). 53-60. https://isfcolombia.uniandes.edu.co/images/2020-intersemestral/18_de_junio/Benefits-of-Co-design-in-Service-Design-Projects.pdf

[uniandes.edu.co/images/2020-intersemestral/18_de_junio/Benefits-of-Co-design-in-Service-Design-Projects.pdf](https://isfcolombia.uniandes.edu.co/images/2020-intersemestral/18_de_junio/Benefits-of-Co-design-in-Service-Design-Projects.pdf)

Stickdorn, M., Hormess, M., Lawrence, A., & Schneider, J. (2016). *This is Service Design Doing*. O'Reilly Media.

Stickdorn, M., Hormess, M., Lawrence, A., & Schneider, J. (u.d.). *TSIDD*. This is Service Design Doing.

Stokes, D. L. (2007) Things We Like: Human Preferences among Similar Organisms and Implications for Conservation. *Human Ecology*, 35, 361-369. <https://doi.org/10.1007/s10745-006-9056-7>

Student Bergen. (u.d.). *Studentorganisasjoner i Bergen*. (<https://www.studentbergen.no/studentorganisasjoner>)

Studenttorget. (2012, 08.11). *Fra hjertesak til jobb*. <https://studenttorget.no/index.php?back=2&artikkelid=8496>

Sørum, B. (2012, 02.05). Studentfrivillighetens by. *Under Dusken*. <https://underdusken.no/nyheter/studentfrivillighetens-by/119258>

Tekna. (2022, 08.09). *Krever planer for økt studentengasjement*. <https://www.tekna.no/aktuelt/--krever-planer-for-okt-studentengasjement/>

Thomas F. Garrity, Lorann F. Stallones, Martin B. Marx & Timothy P. Johnson (1989) Pet Ownership and Attachment as Supportive Factors in the Health of the Elderly. *Anthrozoös*, 3(1), 35-44. [10.2752/089279390787057829](https://doi.org/10.2752/089279390787057829)

Tisdell, C., Wilson, C., & Nantha, H. S. (2006) Public choice of species for the 'Ark': Phylogenetic similarity and preferred wild-life species for survival. *Journal for Nature Conservation*, 14(2), 97-105. <https://doi.org/10.1016/j.jnc.2005.11.001>

[g/10.1016/j.jnc.2005.11.001](https://doi.org/10.1016/j.jnc.2005.11.001)

Villaobos, R. I. (2021, 23.09) Flere vil avlive friske dyr - denne dyrlegen nekter, *NRK*. https://www.nrk.no/rogaland/flere-vil-avlive-friske-dyr-_denne-dyrlegen-nekter-1.15641817

Vormbrock, J.K. & Grossberg, J. M. (1988) Cardiovascular effects of human-pet dog interactions. *J Behav Med* 11, 509–517. <https://doi.org/10.1007/BF00844843>

Wall, M., Cave, N. J., & Vallee, E. (2019) Owner and Cat-Related Risk Factors for Feline Overweight or Obesity. *Frontiers in Veterinary Science*, 6, 266. <https://doi.org/10.3389/fvets.2019.00266>

Walsh, F. (2009). Human-Animal Bonds I: The Relational Significance of Companion Animals. *Family Process*, 48(4), 462-480. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2009.01296.x>

Wells, D. L., (2009) The Effects of Animals on Human Health and Well-Being, *Journal of Social Issues*, 65(3), 523-543. <https://doi.org/10.1111/j.1540-4560.2009.01612.x>

Yeates, J., & Yates, D. (2017) Staying in or going out? The dilemma for cat welfare. *Veterinary Record*, 180(8), 193-194. <https://doi.org/10.1136/vr.j938>

